అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

మార్చి 2017

ధనం విలువ

విషయ సూచిక

Statement about ownership and other particulars concerning

'AKHILA' AKHILA BHARATA PATRIKA Magazine

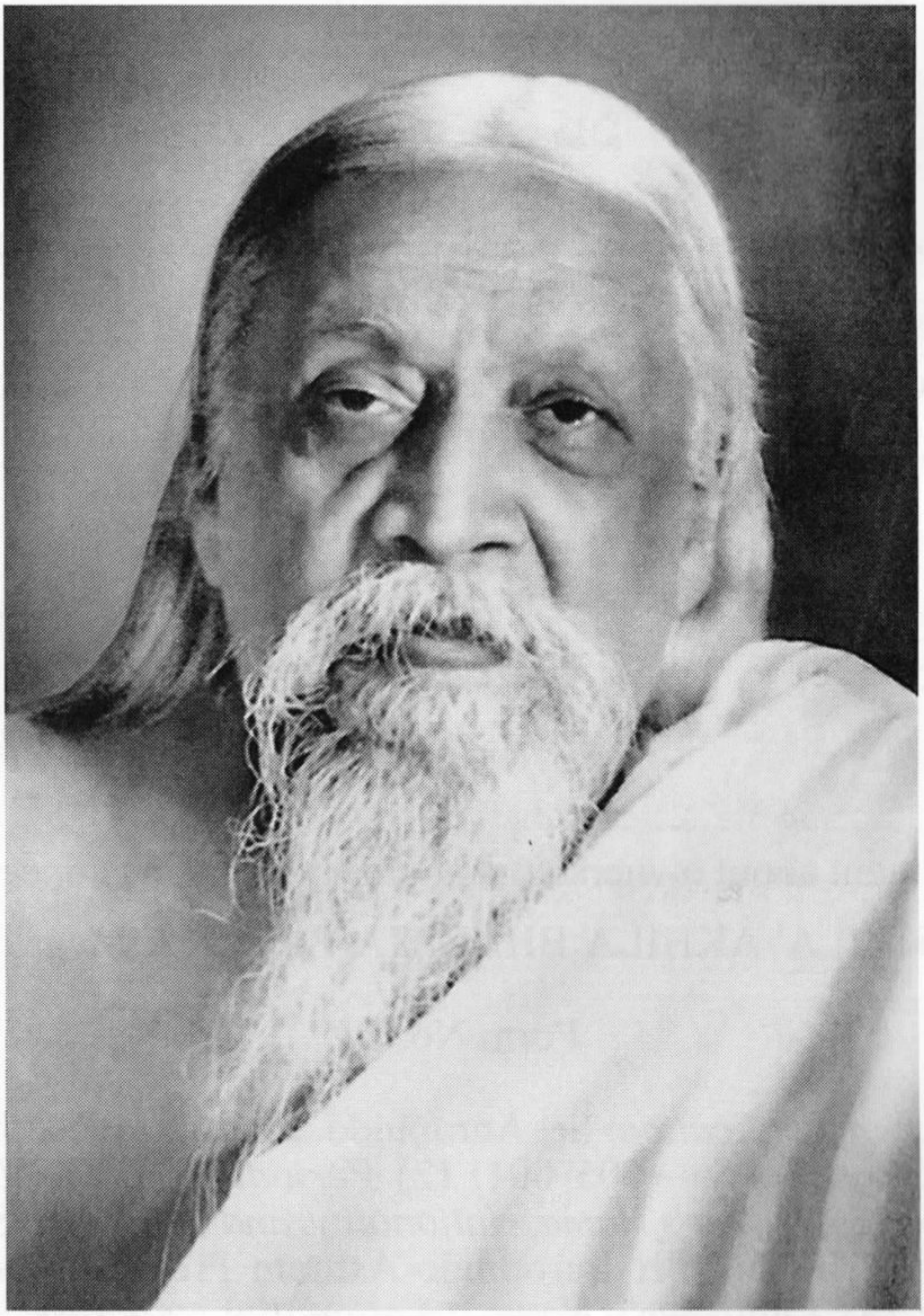
Form No. IV

(1) *Place of Publication*: Sri Aurobindo Society, 11, Saint Martin Street, Puducherry – 605 001; (2) *Periodicity of Publication*- Monthly; (3) *Printer's Name, Nationality, and Address*: Swadhin Chatterjee, Indian, Sri Aurobindo Ashram Press, Puducherry - 605002; (4) *Publisher's Name, Nationality, Address*: Pradeep Narang, Indian, Sri Aurobindo Society, 11, Saint Martin Street, Puducherry – 605 001; (5.) *Editor's Name, Nationality, Address*: A. Kailasapathi, Indian, Plot No. 25, Door No. 5-7-23, B.N. Reddy Colony, Behind Vanasthalipuram, R. R. District, Hyderabad – 500070, Telangana; (6) *Names and addresses of individuals who own the Newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital*: Sri Aurobindo Society, No. 11, Saint Martin Street, Puducherry – 605 001

I, Pradeep Narang hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

1 March 2017

(Sd) Pradeep Narang
Signature of Publisher

సంపదలన్నీ దైవానికే చెందుతాయి. దైవమే వాటిని జీవరాసులకు అప్పుగా ఇస్తాడు, అవి తప్పకుండా సహజంగానే ఆయననే చేరి తీరాలి.

*

చైత్యప్రభావంలో సంపద: సంపద దాని అసలైన భోక్తయైన దైవానికే చేరడానికి సిద్ధంగా ఉన్నది.

*

ఈ ప్రపంచంలోని ధనమంతా చిట్టచివరికి దైవవ్యతిరేక శక్తుల బానిసత్వము నుంచి స్వతంత్రము గావించబడి, తనకు తానే అప్రయత్నంగా, సంపూర్ణంగా భూమి మీద దివ్యకర్మ సేవలో నియోగించబడే ఒక రోజు తప్పక వస్తుంది.

CWM 15:48-49 శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

ధనము — నూతన చైతన్యము

రాజకీయాలు, ద్రవ్యప్రపంచము గట్టిగా ప్రతిఘటిస్తాయి

రెండు విషయాలు గట్టిగా ప్రతిఘటిస్తాయి — రాజకీయాలతో ముడిపడినదంతా, ధనంతో ముడిపడినదంతా. ఈ రెండు విషయాల పరంగా మానవ వైఖరిని మార్చడం అత్యంత కష్టం. మేము ఈ వరకే చెప్పినట్లుగా, తత్త్వతః రాజకీయాలతో విభేదమేమీ లేదు, అదే విధంగా ప్రస్తుతం ఆచరించబడుతున్న రాజకీయాలతో మా కెటువంటి సంబంధమూ లేదనేదీ సత్యమే. కాని, రాజకీయాలు వాటి నిజమైన స్ఫూర్తితో వ్యవహరించబడితే, అనగా, మానవ సమూహాల వ్యవస్థగా, పరిపాలనాపరమైన వివరాలన్నింటితో, సమిష్టి జీవితాన్ని నియంత్రించేదిగా మరియు ఇతర సమూహాలతోటి సంబంధాలలో — అనగా, ఇతర దేశాలతో, ఇతర సీమలతో — అది తప్పనిసరిగా అతిమానస పరివర్తనలోకి ప్రవేశించవలసి ఉంటుందనేది పూర్తిగా స్పష్టమైన విషయం, ఎందువల ననగా దేశ జాతీయ జీవనం, ఇతర దేశాలతో సంబంధాలు ఇప్పుడున్న విధంగానే ఉన్నంత కాలం, భూమి మీద అతిమానస జీవనం గడపటం అసాధ్యం. కనుక అది తప్పనిసరిగా మార్పు చెందవలసి ఉంది, దానితో కూడా మనం వ్యవహరించవలసి ఉంది. ద్రవ్య విషయాల పరంగా, అనగా, మార్పిడికి, ఉత్పత్తికి ఒక తేలిక పద్ధతిని కనుగొన వలసిన విషయంలో — 'తేలిక' అన్నాను, అవును, అది తేలికైనదిగానే ఉండాలి, ప్రాచీనకాలపు మార్పిడి కంటే సులభతరమైన విధానం, దేనిలో జనులు ఒకదానిని తీసుకొనటానికి మరొకదానిని ఇవ్వవలసి వచ్చేది — తప్పకుండా అటువంటిదే ప్రపంచం మొత్తంలో ఉండ గలగాలి, సార్వజనీనంగా; జీవితాన్ని నిరాడంబరంగా చేయడానికి ఇది కూడా పూర్తిగా అనుల్లంఘనీయమైన దేమీ కాదు. మానవ ప్రవృత్తిలో ప్రస్తుతం పూర్తిగా దానికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్నది. పరిస్థితి ఎంత వరకు వచ్చిందంటే, చాలా మటుకు — సహింపరాని స్థితికి. ఇతర దేశాలతో కనీస సంబంధాలు కూడా చాలా మటుకు అసాధ్యమైపోయింది, అటువంటి అధిక — ఆడంబర మార్పిడి విధానం ఏదైతే సులభతరం కావలసి ఉండిందో, అది ఎంతగా సంక్లిష్టమై పోయిందంటే మనం తొందరలో పూర్తి ప్రతిష్టంభనకు చేరుకోబోతున్నాం — మనం ఏమీ చేయలేని పరిస్థితికి చాలా, చాలా దగ్గరకు వచ్చేస్తున్నాం, ప్రతిదానిలోను కట్టివేయబడ బోతున్నాం....

తెలుస్తోంది కదా, ఈ రెండు విషయాలు అత్యంత ఆటంకదాయక మైనవి. మానవ చైతన్యంలో ఇవి అజ్ఞాన, అచేతన శక్తులకు లోనవుతున్నాయి. నేను తప్పకుండా చెప్పి తీరాల్సిన మాట, సర్వ సాధారణంగా ఇవి పూర్తిగా దుష్టబుద్ధికీ, శక్తుల ఆరవాలం. ఇదే మొత్తం పురోభివృద్ధినీ, మొత్తం సత్యం వైపు పురోగతినీ మీదు మిక్కిలిగా తిరస్కరించేవి. దురదృష్టవశాత్తు, ప్రతి మానవునిలోను ప్రతిఘటనకు ఇది కూడా కారణ మవుతున్నది, ఆ దృక్పథం ఎంత సంకుచిత్వంతో, బుద్ధిహీనతతో కూడినదంటే దానికి అలవాటు లేని దానిని దేనినీ అర్థం చేసుకోవటానికి తిరస్కరిస్తుంది. వీటిని చేపట్టి, మార్పు చేయబూనడం నిజంగా ఒక వీరోచిత కార్యమే. అవును, మేము దీనికి కూడా ప్రయత్నిస్తున్నాం, ఇది చేయగలిగితే తప్ప, భూస్థితిగతులు మార్చడం అసాధ్యం.

*

ఆవశ్యకమైనటువంటి తీవ్రయత్నం

రాజకీయమైన, ద్రవ్యసంబంధమైనవాటి కంటె, ఆర్థిక, సామాజిక స్థితిగతులను మార్చడం, సాపేక్షికంగా, చాలా సాపేక్షికంగా సులభతరం. ఆర్థిక, సామాజికి దృక్పథం ప్రకారం మానవ తలంపుకు చేరువ కాగలిగిన సర్వ సాధారణమైనటువంటి, ప్రపంచ వ్యాప్తమైన భావాలు నిశ్చయంగా ఉన్నాయి: కొన్ని విమోచనలు, ఒక విధమైన విశాలత, ఒక విధమైన సమిష్టి వ్యవస్థ ఉన్నాయి, అవి ఎంత మాత్రం పూర్తిగా బుద్ధిహీనమైనవిగా, సిద్ధించుకో లేనివిగా కనిపించవు. కాని నీవు తక్కిన రెండు ప్రశ్నలను స్పృశించిన వెనువెంటనే, అవి ప్రధానమైన ప్రాముఖ్యత గలవైనప్పటికీ, ప్రత్యేకించి రాజకీయాలు, అవి పూర్తిగా వేరుగా ఉంటాయి.... కారణం, ఒకరెవరైనా ద్రవ్యసంబంధమైన అన్ని సంక్లిష్టతలను లేకుండా చేసుకోగల జీవనశైలిని ఊహించుకోవచ్చును — అయినప్పటికి, మాటలను వదలివేస్తే, అది నిజంగా బీదరికమే. ఎన్నో చెప్పుకోదగిన విస్తారమైన సంభావ్యతలలో నుంచి, ఎటువంటి ద్రవ్య సంబంధ సంభావ్యతలను, పద్ధతులను తీసుకు వచ్చినప్పటికీ, వాటిని గనక సరైన పద్ధతిలో, నిజమైన స్ఫూర్తితో వాడినట్లైతే,అది చాలా మటుకు మానవ సంబంధ బాంధవ్యాలను, ప్రయత్నాలను తేలిక పరుస్తుంది. ఇతరములైన పరిస్థితులలో, అది, చాలా కష్టమయ్యే జీవన సంకీర్ణతను సుసాధ్యం చేస్తుంది. కాని, నా కర్థం కాని విషయం — ఎందువల్లనో,

సర్వ సాధారణంగా పూర్తిగా అధ్వాన్నమైపోయిన తరువాత మాత్రమే అత్యంత శ్రేయోదాయకమైనది వస్తూ ఉంటుంది — తేలిక మార్గాలను వదలివేసి, మనుషులు చాలా సంక్లిష్టమైన మార్గాన్ని ఎంత వరకు ఎంచుకున్నారంటే, రెండు రోజులలో ప్రపంచంలోని ఒక అంచు నుంచి మరొక అంచుకు తీసుకొని వెళ్ళే విమానాలున్నప్ప టికీ, మనం ప్రపంచం చుట్టూ ఎనభై రోజులలో కాకుండా కొన్ని రోజులలో మాత్రమే వెళ్ళగలిగేటట్లుగా జీవితాన్ని ఎంతో 'చిన్నదిగా' ఎంతో 'దగ్గరగా' చేసే ఎన్నో ఆవిష్కరణ లున్నప్పటికీ, అవన్నీ ఉన్నప్పటికీ, ఉదాహరణకు, మార్పిడి సంక్లిష్టతలు ఎంతగా ఉన్నాయంటే జనులు తమ ఇంటిని కదల లేనంతగా — నేను చెప్తున్నది వారుంటున్న దేశం నుంచి — కారణం, వారు వేరే చోటుకు పోయే విధానాలు లేవు, ఒక వేళ వారు మరొక దేశంలో నివసించడానికి ధనాన్ని అడిగితే, "నీకు వెళ్ళ డం అంత ముఖ్యమైన విషయమా? బహుశా నీవు కొంత కాలం ఆగవచ్చు కదా, ఎందువల్లనంటే ప్రస్తుత తరుణంలో అది చాలా కష్టమైన విషయం..." అనే సమాధానం వస్తుంది. నేను హాస్యమాడటం లేదు, ఇది ఎంతో గంభీరమైన విషయం. ఇది జరిగి తీరుతుంది. దీనిని బట్టి తెలుస్తున్నదేమంటే మన పుట్టిన చోటుకు మనం అత్యధికంగా

ధనం ధనాన్ని తయారు చేయడానికే కాదు, ధనం నూతన సృష్టి ఆగమనానికై భూమిని సంసిద్ధం చేయడానికి ఉద్దేశించబడింది.

*

ధనం అనేది ఒక శక్తి, గాలి, నీరు లేక అగ్నిని మించి ఎక్కువగా అది ఒక వ్యక్తి స్వాధీనంలో ఉండకూడదు.

దానికి ప్రారంభంగా, వారసత్వంగా సంక్రమించేదానిని రద్దు చేయడం....

ద్రవ్య ఆధిపత్యశక్తి భౌతికాన్ని సంతరించుకున్నటువంటి ప్రాణిక శక్తి కాగా, అది కార్యాచరణానికి అత్యంత శక్తివంతమైనదిగా మారిపోయింది: సంపాదించడానికి, వినియోగించడానికి ఆకర్షణ శక్తిగా అయింది. మొత్తం ఇతర ఆధిపత్య శక్తుల వలెనే, అది దైవసేవకు తప్పక సమర్పించబడాలి.

Undated 1958 — శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

బందీలమై పోతున్నాం — వైజ్ఞానిక ఆవిష్కారాలన్నీ దేశాలను ఎంతో దగ్గరకు చేరుస్తున్నప్పటికీ, దాని వలన మనం చాలా తేలికగా విశ్వానికి చెందినవారమవ గలుగుతున్నప్పటికీ, ఏ విధంగానైనా మొత్తం ప్రపంచానికి చెందినవారమవ గలుగు తున్నప్పటికీ.

CWM 9: 167-69

ధనం సమిష్టి ఆస్తి

ధనం ఎవ్వరికీ చెందదు: ధనం సమిష్టి ఆస్తి, దానిని కేవలం సమగ్రము మరియు సర్వ సాధారణము, సార్వజనీన దృష్టి కలిగినవారే వినియోగించాలి. ఇంకా దానికి నేను చేర్చేది: ఆ దృష్టి కేవలం సమగ్రం మరియు సర్వ సాధారణం అయినటువంటిది మాత్రమే కాకుండా, ఆవశ్యక మైనటువంటి మహా వాస్తవమైనదిగా నుండాలి, దానర్థం సార్వజనీన పురోభివృద్ధికి అనుగుణంగా ఉన్న వినియోగమునకు, అర్థం పర్థం లేనటువంటి భ్రాంతికారకమైనదిగా పిలవబడే వినియోగమునకు మధ్య తేడాను నీవు గుర్తించగలగాలి. కాని అవన్ని సూక్ష్మాంశాలు, కారణం, తప్పులు సైతం — ఒక విధమైన దృక్పథం ప్రకారం, వ్యర్థమైన వినియోగాలు కూడా — సర్వసాధారణమైన పురోభివృద్ధిలో సహాయమౌతాయి: అవి విపర్యయ పాఠాలు.

నా కిప్పటికీ థియోన్ చెప్తూ ఉండేది గుర్తుంది. (థియోన్ దాతృత్వ సేవకు పూర్తిగా వ్యతిరేకి), అతడు చెప్పాడు, "దాతృత్వం మానవ దైన్యాన్ని కలకాలం ఉండేటట్లు చేస్తుంది, కారణం, మానవ దైన్యం అనేదే లేకపోతే అది తన అస్తిత్వాన్ని కోల్పోతుంది!" నీకు తెలుసు కదా, గొప్ప మానవ సేవా కార్యకర్త.... అతడి పేరు? మాజరిన్ కాలంలోని వాడు,

'లిటిల్ సిస్టర్స్ ఆఫ్ ఛారిటీ' ని స్థాపించినవాడు?

విన్సెంట్ డి పాల్.

అతడే. ఒకసారి మాజరిన్ అతడితో అన్నాడు, "నీవు వారి కోసం చూడడం మొదలు పెట్టక ముందు అంతమంది బీదవారు అక్కడ ఎన్నడూ లేరు!"

Conversation with a disciple, April 10, 1968

శ్రీమాత

*

ఆరోవిల్‌లో ధనం లేనటువంటి ఆర్థిక సమాజం — ఒక ప్రయోగం [1]

...అక్కడ డబ్బు లేదు; నాలుగు గోడల మధ్య, డబ్బు అనేదే లేదు; అనేక ప్రవేశ ద్వారాల వద్ద, జనులకు బ్యాంకులు, టిక్కెట్ కౌంటర్లు కనపడుతున్నాయి, అక్కడ వారు వారి డబ్బును జమ చేస్తున్నారు, దానికి బదులుగా టిక్కెట్లను తీసుకుంటున్నారు, వాటితో వారు వసతి, భోజనం, మొదలైనవన్నీ పొందుతున్నారు, కాని డబ్బు మటుకు లేదు, ఇక లోపల కూడా పూర్తిగా ఏమీ లేదు, ఎవ్వరి వద్దా డబ్బు లేదు — టిక్కెట్లు కేవలం సందర్శకులకు మాత్రమే, వారు కేవలం ప్రవేశానుమతితో మాత్రమే వచ్చినవారు. అది ఒక విచిత్రమైన అద్భుత వ్యవస్థ... డబ్బు లేదు, నాకు డబ్బు అక్కర లేదు.

June 23, 1965

*

సమిష్టి భాగస్వామ్యమే తప్ప పన్నులు లేవు

"అక్కడ జీవించే వారందరూ అక్కడి జీవనంలో, అభివృద్ధిలో పాలు పంచుకుంటారు...."

...వారి సామర్థ్యాలను బట్టి, వనరులను బట్టి, కాని అది యాంత్రికంగా 'కొలమానమున కింత' అనే పద్ధతిలో మాత్రం కాదు. అదీ విషయం. అది తప్పకుండా ఏదో సజీవమైనదే, నిజమైనదే; యాంత్రికమైనది కాదు. 'వారి సామర్థ్యాలను బట్టి' అనగా, ఎవరైతే భౌతిక వనరులుంటాయో, ఒక కర్మాగారంలాగా, అతడు ఎంత ఉత్పత్తి చేస్తున్నాడో, ఆ ఉత్పత్తికి తగ్గ నిష్పత్తిలో ఇవ్వవలసి ఉంటుంది — ప్రతి వ్యక్తి ఇంత అని కాకుండా లేదా ప్రతి తలకు ఇంత అని కాకుండా ....

"అక్కడ పన్నులనేవి ఉండవు, కాని ప్రతి వ్యక్తి సమిష్టి శ్రేయస్సుకు పని ద్వారా, వస్తువు ద్వారా లేదా ధనముద్వారా తోడ్పాటునందిస్తుంటాడు."

కనుక అది స్పష్టం: ఏ విధమైనటువంటి పన్నులూ అక్కడ ఉండవు; కాని ప్రతి వ్యక్తి సృష్టిశ్రేయస్సుకు పనిద్వారా, వస్తువుద్వారా లేదా ధనము ద్వారా తోడ్పాటు

---

[1] శ్రీమాత ఆరోవిల్ ఎలా ఉంటుందో తాను దర్శించినదానిని వివరంగా చెప్తున్నారు.

నందిస్తుంటాడు. డబ్బు తప్ప మరేమిలేనివారు డబ్బు నిస్తారు. కాని నిజం చెప్పాలంటే, "పని" అనేది అంతరంగ పని (కాని దానిని చెప్పలేము, కారణం జనులు అంత నిజాయితీగా లేరు.) ఆ పని బహుశా తాంత్రికమైనది, పూర్తిగా ఆంతరంగికమైన పని, కాని సహజంగానే, అది అలా ఉండాలంటే, అది తప్పక పూర్తిగా చిత్తశుద్ధితో, నిజమైనదై, సామర్థ్యంతో ఉండాలి: ఎటువంటి కాపట్యమూలేకుండా. కాని అది తప్పనిసరిగా భౌతికమైన పనే కానక్కరలేదు.

Conversation with a disciple, December 30, 1967 శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్న కృష్ణ

నవ వ్యవస్థ బీజాలు

కష్టమంతా విషయాల విలువలను మెచ్చుకోవటంలో ఉంది. నీకు అర్థమౌతున్నది కదా, దానికి ఎంతో విశాలమైన దృష్టి కావాలి.... డబ్బు సౌకర్యం అది యాంత్రికమవ టంలో వుంది... కాని ఈ కొత్త వ్యవస్థ పూర్తిగా యాంత్రికం కాబోదు, కనుక, ... ఉదాహరణకు, ఎవరైతే అరోవిల్లిలో ఉంటారో, వారివద్ద డబ్బు ఉండదనే భావన

నిజమైన అంశం, ప్రతిమానవ అస్తిత్వానికి భౌతికమైన హక్కు ఉన్నదనేది (కాని అది "హక్కు" కాదు) వ్యవస్థ ఉండవలసిన తీరు. అది అమరి ఉండవలసిన విధానం ఎలా ఉండాలంటే, ప్రతి వ్యక్తియొక్క భౌతికావసరం తీర్చబడాలి,.కాని హక్కు, సమత్వమనే భావాల ప్రకారం మాత్రం కాదు. కాని అది అత్యంత సామాన్య అవసరాలను ఆధారం చేసుకొని ఉండాలి. అప్పుడు, ఒకసారి అది నెలకొనబడిన తర్వాత, ప్రతివ్యక్తి తనదైన జీవితాన్ని వ్యవస్థీకృతం చేసుకోవడానికి స్వతంత్రుడై ఉంటాడు, కాని అది అతని ఆదాయంమీద ఆధారపడి ఉండేది కాదు, అది అతని అంతరంగ సామర్థ్యాల మీద ఆధారపడి ఉండాలి.

Conversation with a disciple, December 30, 1967

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్న కృష్ణ

ఉంది — అక్కడ ధనం చెలామణిలో ఉండదు. — కాని తినడానికి, ఉదాహరణకు ప్రతివ్యక్తికి హక్కు ఉంది, సహజంగానే, కాని .... పూర్తిగా ఆచరణాత్మక పరిధిలో మేము ప్రతివ్యక్తియొక్క రుచులను లేదా అవసరాలను బట్టి అన్నిరకాలైన భోజన పదార్థాల గురించి ఆలోచించాము (ఉదాహరణకు శాఖాహార వంటకం, మాంసాహార వంటకం, ఆరోగ్యపరమైన వంటకం, మొదలైనవి), అక్కడినుంచి భోజనపదార్థాలు కావలసినవారు ఏదో ఒకటి దానికి మారకం చేయాలి — పని, లేదా..... కాని, ఇది పూర్తిగా ఆచరణాత్మకంగా వ్యవస్థీకరించటం చాలా కష్టం..... ఇటుచూడు, మేము నగరం వాడుక కోసం నగరం చుట్టూ ఎన్నో భూములను విస్తృత- పరిధిలో వ్యవసాయం చేయడానికి ప్రణాళికను రచించాం. కాని ఆ భూములను సాగుచేయటానికి, ప్రస్తుత తరుణంలో మాకు డబ్బు అవసరం లేదా ఇతర వస్తుసామగ్రి అవసరం. కనుక .... ఇప్పుడు నేను మొత్తం సమస్యను సూక్ష్మాంశాలతో ఎదుర్కోవాల్సి ఉంది. అది అంత తేలికైన వి,యం కాదు!

అర్థం చేసుకొనేవారు కొంతమందే ఉన్నారు.

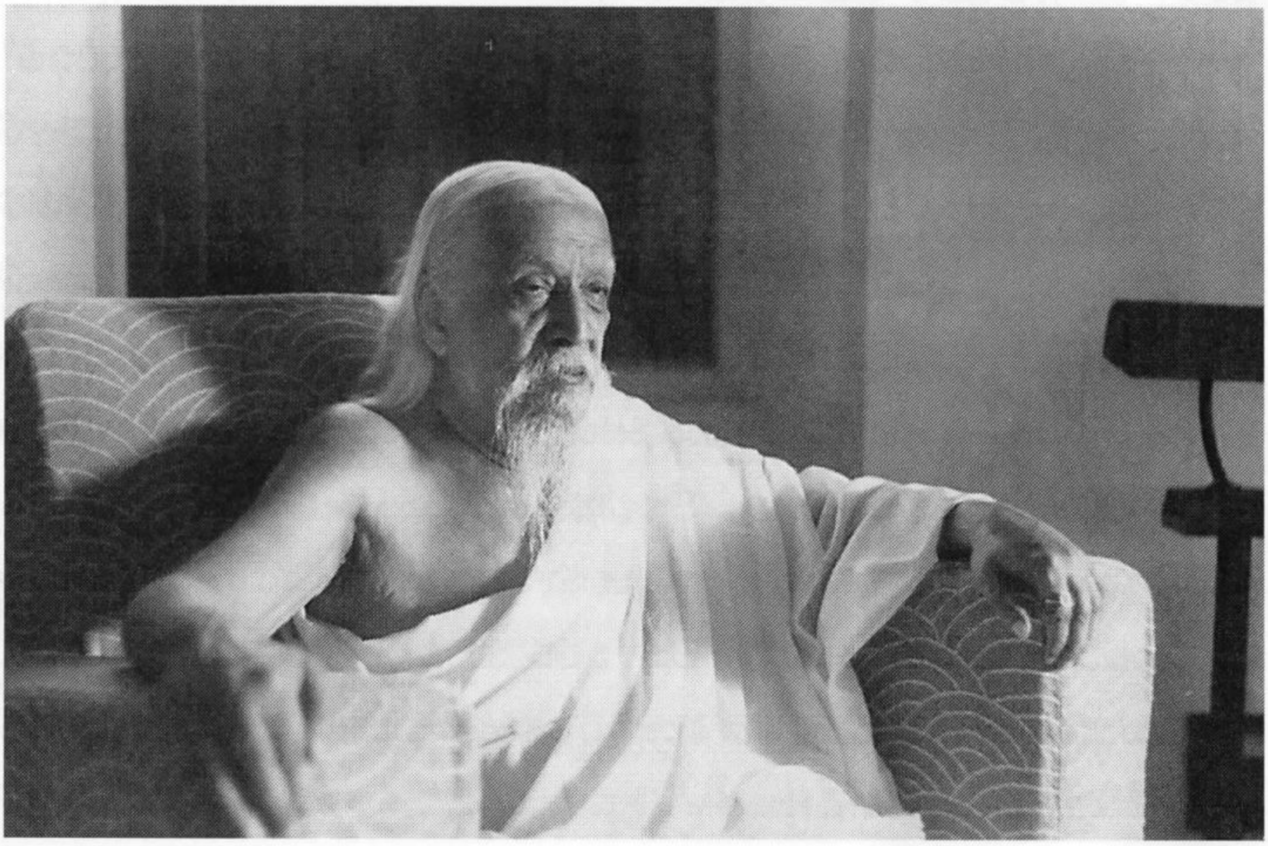
మరొక విషయం, ఆరోవిల్లిలో సుంకాలు, పన్నులు ఉండబోవు, అరోవిల్లి వాసులకు సొంత ఆస్తి అంటూ ఏమీ ఉండబోదు. ఆ విధంగా కాగితాలమీద; అది బాగానే ఉంది. కాని, అది ఆచరణలో క్రియాశీలమయ్యేటప్పటికీ......

సమస్య ఎప్పుడూ ఒకేరకంగా ఉంటుంది: ఎవరికైతే బాధ్యత అప్పగించబడిందో వారు — సార్వజనీన చైతన్యంలో ఉండాలి. సహజంగానే, లేకపోతే .... ఎక్కడెక్కడ వ్యక్తిగత చైతన్యం ఉంటుందో దానర్థం, ఆ మనిషి పరిపాలనకు అసమర్థుడు — మనం చూస్తూనే ఉన్నాం, ప్రభుత్వాలు ఎలా ఉన్నాయో, అది భయానకం!

Conversation with a disciple, Febrary 14, 1968

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్న కృష్ణ

ధనాధిపత్యం నుంచి సన్యాసిదాకా వైరాగ్యంతో ముడుచుకొనిపోయి, అది అందించే ఉపయోగాలకు, అది తీసుకొనివచ్చే వాటికి విముఖుడవై మరలిపోవడంగాని, రజోగుణంతో వాటికి అంటుకుపోయి పెంచి పోషించడంగాని, వాటిని పొందడంలో ఆనందం పొందుతూ యథేచ్ఛగా వాటిలో పాల్గొంటూ ఆత్మానుగతంగా వాటికి బానిసై పోవడంగాని నీవు ఎంతమాత్రం చేయకూడదు. సంపదను కేవలం ఒక ఆధిపత్యశక్తిగా శ్రీమాత కోసం తిరిగి గెలవటానికి, ఆమె సేవకు అర్పించడానికి మాత్రమే చూడు.

సంపద సమస్తం దైవానిది. దానిని కలిగి ఉండేవారు ధర్మకర్తలేగాని, దానిని వశంలోఉంచుకొన్నవారు కాదు. అది ఈ రోజు వారివద్ద ఉంటుంది. రేపు బహుశా మరొకచోటుకి వెళ్ళిపోతుంది. అది వారివద్ద ఉన్నప్పుడు, వారికివ్వబడిన ధర్మ కర్తృత్వాన్ని ఏ విధంగా, ఏస్ఫూర్తితో, దానిని వారి వినియోగంలో ఏ చైతన్యంతో, ఏ లక్ష్యమునకు వారు వారి కర్తవ్యమును నిభాయించారో అనే దానిమీద అంతా ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWSA 32:10

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

జాగ్రత్త వహించవలసిన మూడు విషయాలు

ఈ అహంకార ప్రతిక్రియలన్నీ లేకుండా ఉంటే, విషయాలు అల్పమై, తేలికవై పోతాయి. గొప్పతనం కోసం ప్రబలంగా అర్రులు చాచే గాఢమైన వాంఛ, ఘనతను చాటుకొనే ఇతరుల మీద అజమాయిషీ చేయాలనే తపన, స్వాతిశయం లేదా ఆడంబరం (నిజమైన నీ విలువకు నీవు ప్రశంసించబడకపోతే గాయపడిన హృదయంలో, అప్పుడు నీవు నీ సంయమనం కోల్పోతావు, పోట్లాడుతావు, కర్కశంగా పళ్ళుకొరుకుతూ ఘర్షణకు తలపడతావు), ఇక చిట్టచివరకిది డబ్బుకోసం తీవ్రవాంఛ, దురాశ, వశంలో ఉంచుకోవాలనే కోరిక, కాముకత: నీవు అవకాశాన్ని "అత్యంతలాభదాయకంగా" మలచుకోవడం — "నేను లాభం పొందాలి, నేను లాభం పొందాలి....." ఈ మూడింటితో ప్రతిదీ పెడదారి పడ్తుంది.

*

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్న కృష్ణ

"ధనం ఏలుబడి" అంతానికి దగ్గరవుతున్నది.

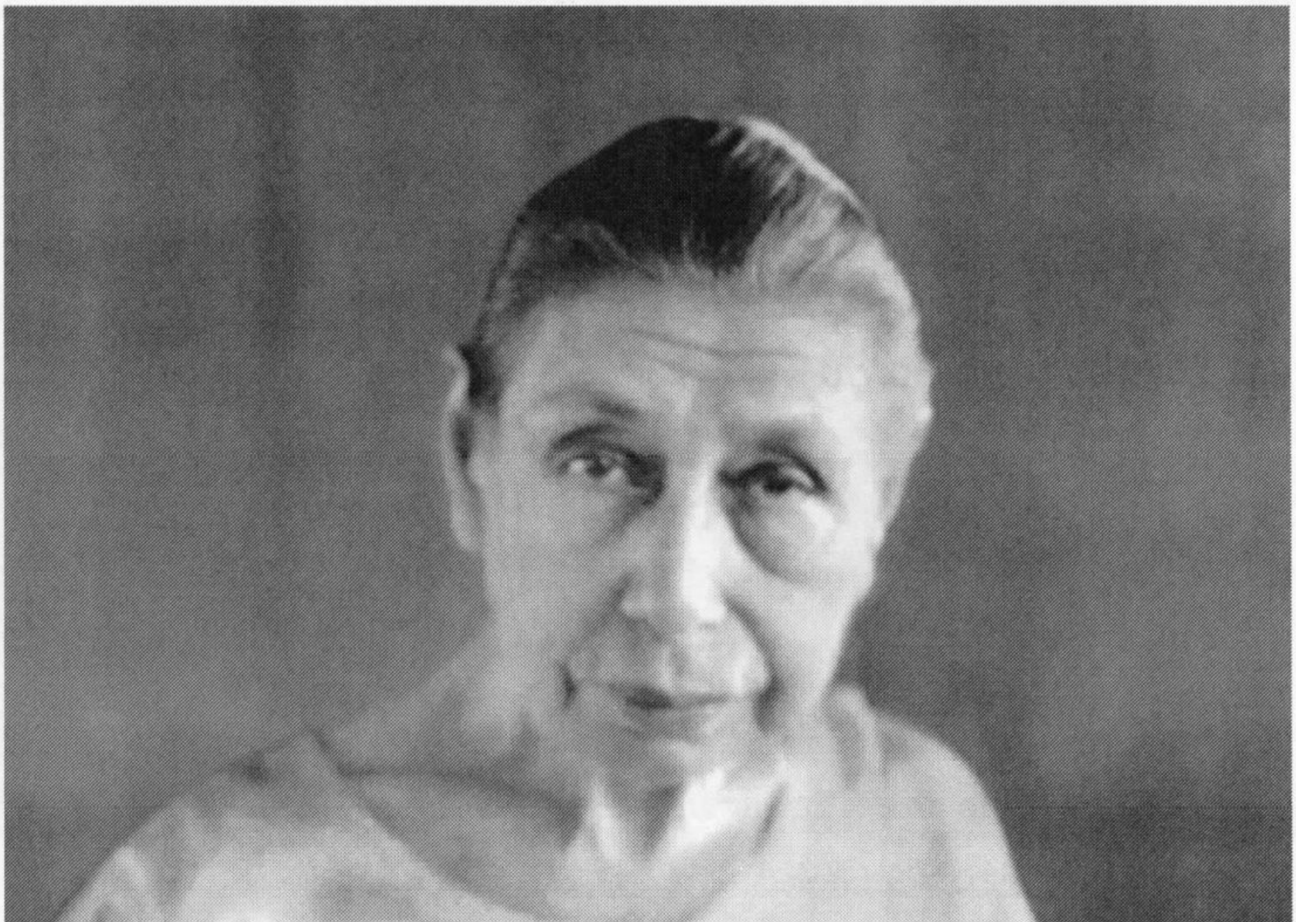
మనం దేనినైతే ధనంతో ఏలుబడి అంటామో అది అంతం కాబోతున్నది.

కాని, ఇప్పటిదాకా ప్రపంచంలో ఉన్నటువంటి అమరికకూ, రాబోయేదానికీ ఉదాహరణకు, వంద సంవత్సరాల మధ్య ఉండే సంధికాలం), మధ్యకాలం చాలా క్లిష్టంగా ఉంటుంది. అది చాలా కష్టకాలం.

Conversation with a disciple, Febrary 14, 1968

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. త్రిపురారిభట్ల ప్రసన్నకృష్ణ

ధనశక్తి నిర్వాహకత

ధనం చెలామణిలో ఉండవలసినది

ధనాన్ని ఖర్చు చెయ్యగలిగిన వాళ్ళకే అది చెందుతుంది. ఇది పరమ సత్యం. మనిషి డబ్బుని కూడబెట్ట గలగవచ్చు, కాని ధనాన్ని ఖర్చు చేయగలిగినపుడే అది ఆ వ్యక్తికి చెందిన ధనమవుతుంది. అప్పుడే ఆ వ్యక్తి డబ్బుని వినియోగించడంలోని విశిష్టతను గుర్తించి అందులోని ఆనందాన్ని సంతోషాన్ని ఆస్వాదిస్తాడు.

ధనం ఎప్పుడూ చెలామణిలో ఉండాలి. ఏది స్థిరంగా ఉండాలంటే భూమిమీద ఉత్పత్తి లోని ప్రగతి — నిరంతరం — విస్తరిస్తూ ప్రగతి పథంలో ముందుకు వెళుతూ, భూమిమీద ఉత్పత్తిని పెంచుతూ ఉనికిని మెరుగుపరుచు కోవాలి. అది భూమిమీద నివసిస్తున్న జీవియొక్క వస్తుపరమైన భౌతిక వృద్ధి. ఇంకా భూమిమీద ఉత్పత్తి నిరంతరాయంగా విస్తరిస్తూ, పెరుగుతూ, వృద్ధి పొందాలి తప్ప ఈ విలువలేని కాయితం రూపంలో లేదా జడమైన ఇనుము రూపంలో కూడబెట్టడం కాదు.

డబ్బు, డబ్బుని పెంచడానికి కాదు, డబ్బు వస్తోత్పత్తిని పెంచాలి, జీవన పరిస్థితులను మెరుగుపరచాలి, మనిషి మానసిక చేతనా ప్రగతికి తోడ్పడాలి. అదే నిజమైన డబ్బు వినియోగం. నా దృష్టిలో విద్య అంటే మనం వాడుక భాషలో చెప్పుకునేది కాదు, విద్య అంటే అన్ని రకాలుగా మనిషిలోని చేతనను వృద్ధి పరచి, ప్రగతి మార్గంలో తీసుకువెళ్ళడం. విద్యఅంటే కళ, విద్య అంటే .... శారీరకవిద్య, భౌతికప్రగతినుండి మొదలై ఆధ్యాత్మిక విద్య, యోగవిద్య ద్వారా సాగే ప్రగతిని సాధించడం, ఈ సంపూర్ణ వర్ణపటం మానవ జాతి భవిష్యత్తును గుర్తించడానికి తోడ్పడాలి. డబ్బు భూమి ప్రగతికి అవసరమైన భౌతిక అభివృద్ధికి మూలాధారంగా పనిచేయాలి, భూవనరుల వాడుక అంటే, నిరుపయోగమైన, శక్తిని క్షీణింపచేసేటటువంటి వాడుక కాదు, మన వాడుక ద్వారా వనరులను పూరించగలగాలి.

ధనశక్తి ఒక సాధనమే కాని, అంతిమలక్ష్యం కాదు

కానీ ఎంతమందికి డబ్బు వాడకంమీద అవగాహన ఉంది? చాలా తక్కువమందికి మాత్రమే. అందుకని అవగాహనను అందరికీ కలిగించాలి. నా ఉద్దేశ్యంలో నేర్పించడం,

అంటే, ఉదాహరణలతో చూపించడం. ఈ విశ్వంలో మనం నిజమైన జీవన విధానానికి ఉదాహరణగా ఉండాలి. దీనిని ఒక సవాలుగా నేను మొత్తం ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ ముందు ఉంచుతున్నాను. వాళ్ళందరికీ నేను చెప్పేది ఏమిటంటే ఈ మూర్ఖ వ్యవస్థ ద్వారా వాళ్ళు చేసే ప్రక్రియలన్ని భూమిని బీటలువార్చి నాశనం చేస్తు న్నాయి. పనికిరాని వస్తువులపై అధికంగా వినియోగిస్తున్నారు. జవసత్వాలు లేని వాటి విలువ కృత్రిమంగా పెంచుతున్నారు. అవి మనిషి జీవనానికి అవసరమైన సేవ చేయగల సాధనాలు మాత్రమే. వాటికి వాస్తవికత లేదు. లక్ష్యాన్ని చేరటానికి తోడ్పడే సాధనాలే, కాని లక్ష్యం మాత్రం కాదు. సాధనాన్ని లక్ష్యంగా మారుస్తున్నారు. దానిని లక్ష్యాన్ని చేరుకోవడానికి తోడ్పడే సాధనంగా గుర్తించాలి తప్ప అదే లక్ష్యం కాకూడదు. ఈ ఆలోచనా విధానం ద్వారా భూమిని ఎంతో తొందరగా పరివర్తన చెందించగలరు! పరివర్తన చెందిన దానిని అతిమానససిక శక్తితో పూర్తిగా కలపాలి. అపుడు ఆ శక్తి సమృద్ధిగా వృద్ధి చెందుతూ జీవితాన్ని సుసంపన్నం గావిస్తుంది. నిర్జీవచంద్రుడిగా వాడి వోవి, కుంచించుకుపోయాయి. ముడుచుకు పోకుండా, భవిష్య పూర్ణచంద్రుడిగా వికసిస్తుంది.

శ్రీమాత శిష్యునితో సంభాషణ, అక్టోబరు 4, 1958

నల్లధనం ప్రశాంతతను హరించి అనారోగ్యాన్ని అందిస్తుంది.

(శ్రీమాత చిరునవ్వు) మీకు తెలుసా చాలామంది ధనాన్ని గోడలలో దాస్తారు. వాటిని పరదాలతో లేదా కాగితాలతో మరుగుపరుస్తారు. కోట్లకికోట్ల రూపాయలు గోడలలో దాచిపెట్టి దాని గురించి చింతిస్తూ అనారాగ్యం పాలవుతారు. పోలీసులు దాడిచేస్తారనే భయం. అదే కనుక వాళ్ళు ఆ డబ్బును పంచిపెట్టగలిగితే సమాజంలో గౌరవంతో, ప్రశాంతంగా నిర్భయంగా జీవించవచ్చు. అదే నిజమైన అదృష్టం! భాగ్యం.

ఇంకొక ఆసక్తికర విషయం ఏమిటంటే (ఏవిధమైన మినహాయింపులు లేకుండా ఇంతవరకు) ఎవరెవరు నాకు డబ్బు ఇవ్వటానికి అవకాశం ఉండి, ఆ డబ్బుతో వాళ్ళకి ఉన్న అనుబంధం మూలంగా ఇవ్వలేకపోవుటతో వారు ఆ ధనాన్ని అంతా పోగొట్టుకున్నారు. ప్రభుత్వం స్వాధీనపరుచుకుంది. లేక ఆర్థిక పారిశ్రామిక పాలనా

పరమైన విపత్తులలో కోల్పోయారు. లేదా కేవలం దోపిడీకి గురి అయ్యారు.

శ్రీమాత: భక్తునితో శిష్యునితో సంభాషణ, సెప్టెంబరు 7, 1966

ధనం కార్యాచరణకు ఉద్దేశించబడింది. కూడబెట్టుటకు కాదు.

సంఘర్షణ ఇద్దరు వైరుధ్యభావనలు గల సొంతదారుల మధ్య ఏర్పడుతుంది. "అసలు యదార్థం ఏమిటంటే ధనం ఎవరికీ చెందనిది. డబ్బుని స్వాధీనంలో పెట్టుకోవాలని ఆలోచనే అన్నిటినీ వక్రమార్గంలోకి తోస్తుంది. డబ్బు ఎప్పటికీ దాచుకునేది కాదు, అది కార్యాచరణకు తోడ్పడే ఒక సాధనం. అది నీకు ఒక శక్తిగా ఇవ్వబడింది. దానిని నువ్వు ధాతృత్వసంకల్పంతో, అనగా నిస్వార్థంగా, ముందుచూపుతో వినియోగించాలి." నువ్వు డబ్బును మంచి పనిముట్టుగా వాడుకొని దాని ఉపయోగాన్ని విస్తృతపరిస్తే, అది నీ వద్దకు చేరుతుంది. ఎంతగానంటే నువ్వు ఎంత సవ్యంగా ధనాన్ని వినియోగించ గలవో దానికి సరిసమానంగా. అది నిజమైన పనితనం అనిపిస్తుంది. ధనం పట్ల యదార్థ వైఖరి ఇది. ఎందుకంటే ధనం ఒక సార్వజనీనశక్తి, అది భూలోకంలో కార్యాచరణ నిమిత్తం ఉద్దేశింపబడింది. అది ఎటువంటి పని అంటే భూమిని దివ్యశక్తులను అందుకునే స్థితికి సిద్ధపరచి, వాటిని లోకానికి తెలియజేసేది. అది ఎవరి చేతికి చేరాలంటే వినియోగించగల శక్తితో కూడిన స్పష్టమైన భవిష్య దర్శనం, సర్వసాధారణమైన ముందుచూపు గలవాళ్ళ చేతికి.

దానికి కావలసిన ప్రాథమిక లక్షణం (అతి ముఖ్యమైనది) డబ్బు దాచిపెట్టాలి అన్న బుద్ధి లేకపోవడం. ఇది నాది, దీని అర్థం ఏమిటి? ... నాకు ఇప్పుడు నిజంగా అర్థం కాదు, మనుషులు ఎందుకు డబ్బు వాళ్ళది అనిపించుకోవాలని అనుకుంటారు? దానిని వారికి నచ్చినట్లుగా, ఏం చెయ్యాలంటే అది చెయ్యటానికి, వాళ్ళ వాళ్ళ ఆలోచనకు అనుగుణంగా వాడుకోవటానికి. అందుకే ఇలా కాకుండా కొందరు డబ్బు రూపంలో దాచుకోవడం ఇష్టపడతారు. దానిని పోగుచేసుకుంటారు. మనిషి అర్థం చేసుకోవలసినది ఒకటి ఉంది, అదే మనిషి ధనాన్ని తీసుకొని పంపిణీ చేసే ఒక పనిముట్టు. యంత్రంలా ఉండాలి. ఆ యంత్రం ఎంత విశాలమైనదిగా, నిస్వార్థంగా, ధాతృత్వం కలదిగా ఉంటే అంత ఎక్కువగా శక్తులను తనలో ఇముడ్చుకోగలదు. (శక్తులు అనగా బ్యాంకు నోట్లు లేదా డబ్బు.) ఆ విధంగా ఇముడ్చుకోగల సామర్థ్యం దానిని సద్వినియోగపరచే సామర్థ్యానికి సరిసమానంగా ఉంటుంది —

అది అత్యుత్తమమైనది. అంటే అసాధారణ ప్రగతిశీల దృష్టిలో విశాలదృక్పథంతో, విస్తృత అవగాహనతో, మరియు అత్యంత వికాసవంతమైన, కచ్చితమైన సరియైన ఉపయోగం; మనిషి అహంకారపూరితమైన బూటకపు అవసరాలకు కాకుండా, భూ పరిణామానికి, అభివృద్ధికి కావలసిన అవసరాలకు వినియోగించటం. ఇంకా చెప్పాలంటే విశాల థృక్పథానికి విస్తృత సామర్థ్యం కూడా వుండాలి.

కూడబెట్టుట మరియు ఖర్చు చేయుట

అన్ని తప్పటడుగుల వెనకాల ఒక నిజమైన కదలిక ఉంటుంది. వృధా చేయడం కనీసస్థాయికి తెచ్చి, నిర్వహణ సామర్థ్యంతో అత్యధిక ఫలితాలను సాధించడానికి ధనాన్ని ఉపయోగించడంలోనే నిజమైన ఆనందం ఉంటుంది. డబ్బును విపరీతంగా సంపాదించ గోరే వారి వాస్తవమైన వైఖరి ఈ విధంగా నుండాలి. ఘనమైన విధంగా వినియోగపరచగల సామర్థ్యం.

నువ్వు నాకు చెప్పగలవా, పెట్టెలనిండా గోడలలోను కట్టలు కట్టలు డబ్బు దాచిన మనిషి పొందే ఆనందం ఏమిటన్నది! అలాంటివాళ్ళు నిజమైన ఆనందాన్ని పొందలేరు. ఒక లోభి అత్యధిక ఆనందాన్ని ఎప్పుడు పొందుతాడంటే డబ్బు దాచిన పెట్టె తెరచి ఆ ధనాన్ని చూసుకొన్నప్పుడు, కానీ అది అంత ఎక్కువ ఆనందాన్నివ్వదు! కొంతమంది ఖర్చు చేయండంలో ఆనందాన్ని పొందుతారు. వాళ్ళకి ఎక్కువ ధనాన్ని కలిగివుండి ఖర్చు చేయడం ఆనందం, అది వేరేవిషయం. వారు ఉదారస్వభావులే, కానీ వారు నియంత్రణ లేనివారు. క్రమపద్ధతి లేనివారు. నిజమైన అవసరాలను, ఆవశ్యకతలను వాటంతట అవి అభివ్యక్త పరచనీయటం లోని ఆనందం ఉత్తమమైనది. అది ఎటువంటి ఆనందం అంటే రోగంతో బాధపడుతున్న వారిని ఆరోగ్యవంతులుగా చెయ్యడం, అబద్ధాలను నిజాలుగా, కష్టాలను సంతోషాలుగా మార్చడంలో పొందే ఆనందం. సహజంకాని కృత్రిమమైన వ్యర్థమైన అవసరాన్ని అతి సహజమైన దానిగా మార్పు చెయ్యడమనే ప్రయత్నం వంటిది. చేయవలసిన ఏదో పనిని పూర్తి చేయడానికి అక్కడ ఇక్కడ పనులు చక్కబెట్టటానికి, మరమ్మత్తులు చేయడానికి, నిర్మించడానికి డబ్బు వెచ్చించడం మంచిది. నీకు ఈ పనులన్నీ చేయటానికి అవసరంగా మనిషి ప్రసారమాధ్యమంగా ఉండటానికి డబ్బు అవసరం ఎక్కడ ఉందో అక్కడికి తేవడంలో ఆనందం నేనర్థం చేసుకోగలను. అది మనిషి

నిజంగా ఆనందించగల చలనం. అదే కనుక అర్థంలేని స్వార్థంగా మారితే డబ్బు కూడబెడతారు.

కూడ బెట్టడం, ఖర్చు చేయడం అనే రెండు అవసరాలు (రెండూ తెలివిమాలినవి, గ్రుడ్డివి) జోడైతే సాధ్యమైనంత ఉపయుక్తమైన దృష్టిని, వినియోగించుకొనే వీలు కలిగిస్తాయి. అది మంచిది. అప్పుడు నెమ్మదినెమ్మదిగా వీటిని ఆచరణలోకి తేవడం సాధ్యమవుతుంది.

ఔదార్యము

నువ్వు చెప్పే అవగుణాలు లేదా లక్షణాల వెనుక ఎల్లప్పుడూ దాగి ఉన్నది ఒక విధమైన వైకల్యం, అది ఆ రెండింటికీ చెందని ఒక భిన్నమైన విషయం. కాని ఔదార్యం వెనుక దాగి ఉన్న సత్యం గురించి నేను చెప్తాను. అది విస్తరించే శక్తుల చలనం. ఈ శక్తులు విస్తరించాలంటే ముందుగా వాటిని ఒక చోటుకి చేర్చాలి. అప్పుడు వాటిలో వచ్చే స్పందనలాంటి చలనం కలుగుతుంది. ఈ శక్తులు ఏకాగ్రమవుతాయి. తరువాత విస్తరిస్తాయి. నువ్వు ప్రోగుచేయకుండానే వ్యాపింపచేయాలి అనుకుంటే కొంతకాలం తరువాత నీ వద్ద పంచడానికి ఏమీ మిగలక పోవచ్చు. ఈ సూత్రం శక్తులన్నిటికీ ఒకే రకంగా వర్తిస్తుంది. నేను ఈ విషయం మీద ఇదివరకే వ్రాసి ఉన్నాను. (లేకపోతే ఎప్పుడో తప్పకుండా వ్రాయాలి) ధనం ఒకశక్తి, అంతకు తప్ప ఏమీ కాదు. అందుకే డబ్బుని వ్యక్తిగతంగా సొంతం చేసుకొనే హక్కు ఎవరికీ లేదు. ప్రకృతిలోని ఇతర శక్తుల మాదిరిగా వెలుగును ఒక శక్తిగా నువ్వు అనుకొంటే, ఎవ్వరికి అది వారి సొంతమనుకొని దాన్ని ఒక గదిలో బంధించి ఎవ్వరికీ ఇవ్వకుండా దాచుకోవాలి. అన్న ఆలోచన రాదు. కానీ డబ్బు విషయానికి వచ్చే సరికి మనిషి ఆలోచన వక్రమై అది ఒక వస్తువని, దాన్ని దాచిపెట్టి వాళ్ళ ఆధీనంలో ఉంచుకోవచ్చని, దాని ద్వారా వ్యక్తిగతంగా ఏదో సాధించాలని అనుకుంటారు. సరిగ్గా అదే నేను చెప్పేది. డబ్బంటే కేవలం కాయితం కాదు. సహజంగా ఒక దీపం ప్రమిద వత్తి వేసి వెలిగించి ఆ దీపం నాది అన్నట్లుగా వుంటుంది. డబ్బు కేవలం కాయితాలో, నాణాలో అయితే నాదిగావచ్చుకాని నిజానికి అది ధనం కాదు. అది దాని వెనుకనున్న ఒకశక్తి, మార్చుకోవడానికి తోడ్పడే శక్తిని డబ్బు అంటారు. అది అందరికీ చెందుతుంది తప్ప ఏ ఒక్కరి సొంతము కాదు. వాడకంలో ఉన్నంతసేపే జీవించి ఉంటుంది.

నువ్వు కూడబెడదామనుకుంటే మాత్రం అది నశించి పోతుంది. నువ్వు ఒక కలశంలో నీరుపోసి, అది ఎప్పటికి అలాగే ఉండాలంటే కుదురుతుందా, కొన్నాళ్ళ తరువాత నీరు మురిగిపోతుంది. డబ్బు కూడ అంతే. ప్రజలకి ఈ నిజం ఇంకా అర్థం అవటం లేదు.

ధన దాహం

అన్నింటిపై అత్యాస - ఆధ్యాత్మిక విషయాలపట్ల కూడా అత్యాస వుంటుంది. కొంతమంది లోభులు శక్తులన్నింటినీ ఆధీనంలో ఉంచుకొని ఎవ్వరితోనూ పంచుకో కూడదు అనుకుంటారు. ఇప్పుడు చెప్పినట్లుగా ఎవరికైతే వ్యాపింపచేయగల శక్తి వుంటుందో వారికే కూడబెట్టగలశక్తి ఉంటుంది. ఈ రెంటిలో ఏదో ఒక్కటే ఉంటే అస మతౌల్యత ఏర్పడుతుంది. అప్పుడు అది అత్యాసగా మారుతుంది లేదా వ్యర్థం అయిపోతుంది. ఎవరైనా ఈ రెంటినీ సమానంగా క్రమబద్దంగా నడపాలి. ఇప్పు డనుకున్న సమతౌల్యత అంటే అదే. ఇది చాలా తేలికగా నిరూపించవచ్చు. నిజం చెప్పాలంటే ప్రస్తుతానికి సమతౌల్యత నిజస్థితి. మనిషి ఇటు ఊగిసలాడకుండా బుద్ధుడు అన్నట్లుగా మధ్యేమార్గంలో ఉండాలి. అదే బుద్ధభగవానుడు చెప్పిన సమ తౌల్య స్థితి. మనిషి కర్రసాయంతో తాడుమీద నడుస్తున్నప్పుడు సమతౌల్యత ఎలా నిలుపుకుంటాడో, ఆ విధంగా నేర్చుకోవాలి. మొదలు పెట్టడానికి ఏమీ లేకపోతే, ప్రపంచంలో ఎంత ఉదార స్వభావం ఉన్నవ్యక్తి అయినా సరే ఏమీ ఇవ్వలేడు అనేది సత్యం. అంటే అతని కోసం అతను ఏమీ దాచలేదు, ఎవరో అతనికోసం దాచిపెట్టారు కాని అతనికి జేబులో ఏమీ లేకపోతే ఎవరికీ ఏమీ ఇవ్వలేరు కదా! అని అర్థమయిందా — అందుకే పంచడం ఎంత ముఖ్యమో కూడబెట్టడం కూడ అంతే ముఖ్యం. ఈ రెంటికీ అహంతోడయితేనే వికృతతత్వం వస్తుంది. అప్పుడు అవి వాటిమొత్తం విలువను కోల్పోతాయి.

CWM 5, 357

డబ్బు వృథా చెయ్యడం

వృథా అయ్యేది డబ్బు ఒకటే కాదు!

బలం, చైతన్యం, డబ్బు కన్నా వెయ్యిరెట్లు ఎక్కువగా అపారంగా వృథా

అవుతాయి. వృథా అవకూడదనుకుంటే నా మాటలో ఇక్కడ ఆశ్రమం ఉండలేదు. వృథా కాకుండా క్షణం కూడా గడవదు. కొన్ని సార్లు అంతకన్నా అధ్వాన్నంగా ఉంటుంది. ఈ అలవాటు – కనీస బుద్ధి జ్ఞానం లేదని నా ఉద్దేశ్యం – గ్రహించగలిగినంత దివ్య శక్తిని చేతనను గ్రహించి వాటిని వ్యక్తిగత సంతృప్తికై వాడుకోవటం ప్రతిక్షణం జరుగుతున్నది ఇదే. మీపై నిరంతరం వర్షిస్తున్న దివ్యశక్తిని దివ్య చేతనను అంతటినీ నిజమైన అవసరానికి అంటే దైవకార్యానికి అది చేయుటకు సంసిద్ధమవడానికి ఉపయోగించగలిగితే మనం ఈ ప్రయాణంలో మనం ప్రస్తుతం ఉన్న స్థానానికన్నా ముందుకు వెళ్ళగలిగేవాళ్ళం. కాని దాదాపుగా ప్రతిమనిషి స్వాభావికంగానో లేదా పూర్తి తెలివితోనో చేతనైనంతచేతనను జ్ఞానాన్ని గ్రహించి దానిని పొందాననే భావన కలగగానే అతను తన వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలకు సంతృప్తి పరచటానికి వాడుకుంటాడు.

ఎవరనుకుంటారు. ఇక్కడ ఉన్న దివ్య శక్తి అంతా అనంత మహత్తు గలది అని. మొత్తం ధన శక్తి కన్నా చాలా విలువైనది అని, ఇక్కడవున్న ఈ మహత్తరశక్తి చైతన్యంతో, స్థిరంగా అంతులేని పట్టుదలతో నిధానంతో ఈయబడుతున్నదని, అది కేవలం ఒకే ఒక ప్రయోజనం కోసం దైవకార్యాన్ని సాధించటానికి – ఎవరు దానిని వృథా చేయకూడదన్న ఆలోచనతో వున్నారు? ప్రగతిని సాధించడం వారి పవిత్ర ధర్మమని అతడు అవగాహన కలిగి మెరుగైన జీవితం గడపాలని ఎవరు అర్థం చేసుకోగలరు? ఎందుకనగా తాము దైవశక్తితో, దైవ చేతనతో జీవిస్తూ వాటిని స్వార్థానికి సొంత ప్రయోజనాలకు వాడుకుంటారు.

CWM 6:156-57

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. కోడూరు (తాడిమేటి) శేషు రాజకుమారి

దైవం మనకి అనేక విధాలుగా సమకూరుస్తారు.

ఇది నిజం. ఎవరికి ఎవరిపట్ల బాధ్యత లేదు. ఒక్క దైవంపట్ల మాత్రం సంపూర్ణంగా బాధ్యత ఉంది. ఎవరైనా ఏ షరతులూ లేకుండా ఏ విధమైన బహుమతినైనా దైవానుగ్రహంగా భావించి తప్పకుండా గ్రహించవచ్చు. దానికి బదులుగా ఏమి ఇవ్వాలి, చెయ్యాలి అన్న విషయాన్ని దైవానికి వదిలివేయాలి.

CWM 15, 51

శ్రీమాత

అనువాదం: డా. కోడూరు తాడిమేటి శేషురాజకుమారి

ధనంయొక్క శక్తి — దాని ప్రభావం

...ప్రాణికశక్తులు ధనంపై చాలా అధికమయిన ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటాయి.(కొంత నిశ్శబ్దం తర్వాత) చూడండి మీరెపుడైనా డబ్బును గురించి ఆలోచించినపుడు బ్యాంకు నోట్లు, నాణాలు, లేదా మరొక విధమయిన సంపద లేక ఏవైనా విలువైన వస్తువుల గురించి ఆలోచిస్తారు. కానీ యిది కేవలం ప్రాణికశక్తుల భౌతిక వ్యక్తీకరణ మాత్రమే. వీటిని వశం చేసుకొని నియంత్రించ గలిగినపుడు అది తమంత తామే ఈ ధనంయొక్క ప్రాపంచిక వ్యక్తీకరణలకు జోడుగా వస్తాయి.

(నిశ్శబ్దం) అది ఒక విధమైన భౌతిక ప్రకంపనలను ఆకర్షించే శక్తి లాంటిది. వాటి ని వినియోగించుకోగల సామర్థ్యం వలన వాటి బలం పెరుగుతుంది — శారీరక వ్యాయామంలా వాడుకతో వాటి శక్తి పెరుగుతూ ఉంటుంది.

ఉదాహరణకి మీకా శక్తిపై నియంత్రణ ఉన్నపుడు — దానికి ప్రాణిక ప్రపంచంలో ఒక ఎర్రని, చాలా చిక్కనైన, తీక్షణమైన ఎరుపు, బంగారు వర్ణంతో కలసినది, — మరీ ప్రకాశవంతము కాదు, అలా అని పాలిపోయినది కాదు. ఎపుడైతే ఈ శక్తిని కదిలించి, భ్రమింప చేయటం మొదలు పెట్టగానే దాని పటుత్వం పెరుగుతుంది. అది కూడబెట్టుకొని, ఉపయోగించకుండా దాచుకోబడే శక్తి కాదు. ఆ శక్తి ఎల్లపుడూ వినిమయించ బడుతుండాలి. ఉదాహరణకి కొంతమంది లుబ్ధత్వంతో తమ వద్దకు వచ్చిన ధనాన్నంతా, తాము ఆకర్షించ గలిగిన సంపదనంతా కూడబెట్టి దాని చలనాన్ని ఆపినపుడు అది తప్పించక పోవటమో లేక స్తబ్దమై శక్తిని కోల్పోవడమో జరుగుతుంది.

ధనశక్తితో వ్యవహరించాల్సిన సరైన విధానం

నిజంగా ధనశక్తి ప్రవాహంలో ఉండాలంటే యిక్కడ చెప్పినట్లు ఖచ్చితంగా చెయ్యాలి: మీరొక సంపూర్ణంగా వ్యక్తిగతం కాని భావనను, ఏ మాత్రం సంపద పట్ల మమకారం లేదా నా స్వంతం అనే భావనను కలిగి ఉండ కూడదు. కేవలం ఒక శక్తిగా దానిని స్వీకరించి, ఉత్తమంగా వినియోగించ బడటానికి ఎక్కడకు వెళ్ళాలో అటు వెళ్ళేటట్లు ప్రయోగించాలి. ఈ చలనం వలన, నిరంతరమైన కదలిక వలన, దాని శక్తి పెరుగుతుంది, ఒక విధమయిన ఆకర్షణ శక్తి, ఒక విధమయిన వ్యవస్థీకరణ

కూడా ఏర్పడుతుంది. అనగా, ఈ శక్తి కలిగి ఉంటే ఒక వ్యక్తి భౌతికంగా మార్గం లేకపోయినా, ధనాన్ని పొందగల పరిస్థితులలో లేకపోయినా, ఈ శక్తి వశంలో ఉంటే అతడు దానిని క్రియాశీలం గావించగలడు, వినిమయంలోకి తేగలడు. అవసరమైనపుడు దాని నుండి కావలసినంత శక్తిని పొందగలడు. బాహ్యంగా అతనికి ధనం ఎటువంటి కారణం లేకుండా, గుర్తు తెలియకుండా ఎలానో వస్తూ ఉంటుంది. సాధారణంగా సంపద సమకూరే పరిస్థితులకు పూర్తిగా వ్యతిరేకమయిన పరిస్థితులలో అతను ఉండవచ్చు, అయినప్పటికీ ఆ శక్తి నతడు వాడగలడు, అతని పనికి కావలసిన ధన మెప్పుడూ అతనికి అందుబాటులోనే ఉంటుంది.

ధనశక్తి ఒక వక్రమైన ప్రపంచానికి చెందినది

ధనమనే శక్తి వక్రమార్గంలో సృజించబడిన ప్రపంచానికి చెందినది. ఇది ఒక విధంగా ప్రాణిక ప్రపంచానికి చెందినది. ఆయన అలాగే చెప్పారు కదా? ఇది ప్రాణికమూ, భౌతికమూ అయిన ప్రపంచానికి చెందినది అని అంటారు. అందుకే ఎల్లప్పుడూ యిది అసురశక్తుల అధీనంలో ఉంటుంది. చేయవలసిన దేమిటంటే దానిని అసురశక్తుల నుండి తిరిగి గెలుచుకోవాలి.

అందుకనే పూర్వం యోగమార్గాన్ని అనుసరించ దలచినవారు లేదా సాధనను ఎంచుకున్నవారు ధనాన్ని ముట్టుకో కూడదని అనేవారు. ఎందుకంటే దానిని ఒక దుష్టశక్తి లేదా అసురశక్తిగా భావించేవారు, లేదా పూర్తిగా అది దివ్యజీవనానికి విరుద్ధమయినదని అనుకొనేవారు. కానీ విశ్వమంతా స్వయం వ్యక్తమగు భగవంతుని ఆవిష్కరణయే. అందువలన అది పూర్తిగా ఆయనకే చెందుతుంది. ఈ ఆధారంతోనే ఆయన ధనశక్తులు, సంపదలు అన్నీ భగవంతునికే చెందుతాయని చెబుతారు. వాటిని తిరిగి జయించి ఆయనకే సమర్పించాలి. ఇవన్నీ అసురశక్తుల ప్రభావంలో ఉన్నందున వాటిని జయించి తిరిగి దైవాధీనం చెయ్యాలి. అపుడాయన ఆ శక్తులను తన పరిణామ కార్యక్రమానికి వినియోగించ గలుగుతాడు.

ధనంయొక్క భౌతికమైన రూపం ఒక లోకాచారం

ఇది పూర్తిగా ఒక ఆచారం మాత్రమే. ఉదాహరణకి కొన్ని దేశాలలో డబ్బు బదులు చిన్న చిన్న గవ్వలను యిచ్చి పుచ్చుకుంటారు. కొన్ని దేశాలలో ఎవరో

ఒక కథలో వ్రాసారిలా. ఉత్తర ప్రాంతంలో సంపద అంటే చేపలు పట్టే గాలాలే. గాలాలంటే ఏమిటో తెలుసా? చేపలు పట్టడానికి ఒక కర్ర చివర గాలం త్రాడుకు బిగించిన చిన్న చిన్న ఇనుప కొక్కాలు. ఎన్ని గాలాలుంటే అంత పెద్ద కోటీశ్వరుడన్న మాట!

అది ఒక లోకాచారం. కానీ దాని వెనుక ఉన్నది నేను చెపుతున్న శక్తి. అది ఎన్ని రకాలుగా అయినా ఆవిష్కరించబడవచ్చు. ఉదాహరణకు బంగారం; మనుషులు బంగారానికి కొంత విలువ యిస్తారు. ఎందుకంటే అన్ని లోహాల కన్నా అది తక్కువగా తరుగుతుంది, అనంతకాలం యథాతథంగా నిలువ వుంటుంది. ఇదొక్కటే కారణం మరేమీ కాదు. కానీ అది కేవలం ఒక ఆచారమే. దీని ఋజువు ఒక కొత్త బంగారపు గని కనుగొనబడి బంగారం వెలికి తీయబడినప్పుడల్లా దాని విలువ పడిపోతుంది. ఇవి మనుషుల మధ్య ఆచారాలు మాత్రమే. కాని ధనాన్ని ఒక శక్తిగా చేసేది యిది కాదు, దాని వెనుక ఉన్న శక్తి. అన్ని భౌతికమయిన వాటినీ ఆకర్షించగల శక్తి.

ఇలా ఆచారాన్ననుసరించి ఇది వాడబడుతుంది. ప్రస్తుతం సంపద అనేది ఏవో ముద్రలు వేసిన మురికి కాగితాలుగా వ్యక్తమౌతున్నది, చూడటానికి ఏవగింపు కలిగిస్తుంది. కొన్ని సార్లు మంట వేసుకోవటానికే పనికి వచ్చేటట్లు ఉంటాయది.

కాని దాన్నే గొప్ప అదృష్టమని భావిస్తారు. ఎందుకు? అది ఆచారం కనుక. అయినప్పటికీ ఎవరైనా దానిని ఆకర్షించి ఒక సత్కార్యానికి విశ్వ సంక్షేమానికి వాడగలిగితే ఆ వ్యక్తి ధనశక్తిని వశపరచుకొన్న వాడవుతాడు, అంటే ధనం వెనుక ఉన్న శక్తిని అని అర్థం.

కాగితంపై ధనం

ఫ్రెంచి భాషలో మేము ధనాన్ని 'ఆర్జా' అని అంటాము. ఆర్జా అంటే తెల్లని లోహం, మిగిలిన లోహాల కన్నా కొంచెం సుందరమైనది, మన్నిక కలది, తొందరగా వాతావరణ మార్పులకు లోనయి ఆకృతిని పోగొట్టుకోనిది. ఈ లోహంతో చేసిన నాణాలను 'ఆర్జా', డబ్బు అని పిలిచేవారు. పోను పోను సంపదను 'ఆర్జా' గా పిల వటం వాడుక అయిపోయింది. నిజానికి అది కాగితం కావచ్చు, బంగారం కావచ్చు లేదా దస్తావేజు కావచ్చు. ఎందుకంటే అపారమైన ఐశ్వర్యాలన్నీ అంకెల రూపంలో కాగితం మీద వ్రాయబడినవే, చెలామణీ అయ్యే కాగితాలు కూడా కావు, కేవల

పుస్తకాలు! కొన్ని ప్రపంచాన్ని శాసించే అత్యంత విలువైన నిధుల లాంటి విషయాలు కేవలం కాగితం మీద వ్రాయబడినవే, మనుషుల మధ్య ఒప్పంద పత్రాలుగా, ఒడంబడికలుగా వున్నవే. ఒక నిధి పెరగవచ్చు — మూడురెట్లు, నాలుగురెట్లు, పదిరెట్లు లేదా ఏ విలువ లేకుండా తరిగిపోవచ్చు. అన్నింటిని అమ్మడం జరుగుతుంది. ప్రత్తిని, పంచదారను, ధాన్యాన్ని, కాఫీగింజలను, వేటినైనా. అక్కడ ఏమీ వుండదు. అంతా కాగితం పైనే జరుగుతుంది. నువ్వు కొన్ని లక్షల విలువైన ప్రత్తిని కొంటావు. అక్కడ దూదిపింజ కూడా ఉండదు అంతా కాగితం పైనే. కొంత కాలం తర్వాత అదంతా మళ్ళీ అమ్మేస్తావు. ప్రత్తి ధర పెరిగినట్లయితే నీకు అపారమైన లాభం వస్తుంది, తగ్గితే అపారమైన నష్టం. నీ దగ్గర ధనం వుండదు, ప్రత్తి వుండదు, ఏమీ వుండదు. కేవలం కాగితం తప్ప (నవ్వు) ఇది పూర్తిగా ఒక ఆచార వ్యవహారం.

CWM 6:250-52

ఎంత ఎక్కువ ధనం కలిగి ఉంటే అంత కన్నా ఎక్కువ అవసరమౌతుంది

అది ప్రమాదమే. ఎంత ఎక్కువ ధనం కలిగి ఉంటే అంత విపత్కారం. ఔను ధనాన్ని కలిగి ఉండటం విపత్కారం.

అది మిమ్మల్ని మూర్ఖులుగా, పిసినారులుగా, దుష్టులుగా చేస్తుంది. ప్రపంచంలో అన్నిటికన్నా గొప్ప వినాశకర శక్తి అది. మీకు కోరికలు పూర్తిగా అంతరించ నంతవరకూ

నిన్ను నీవు పూర్తిగా సమర్పించుకో. నీ కున్నదంతా యిచ్చివెయ్యి. అంతకన్నా నీ నుండి ఎక్కువ ఆశించబడదు. అంతకన్నా తక్కువ కూడా కాదు.

*

భగవంతునికి సమర్పించినదే నిజమైన సంపద.

*

నువ్వు భాగ్యవంతుడవయ్యేది భగవత్ప్రయోజనానికి యిచ్చిన ధనంతోనే

CWM 15:49 — శ్రీమాత

మీరు ధనాన్ని కలిగి ఉండకూడదు. మీకు ఏ కోరికలు, వ్యామోహాలు లేనపుడు, ఈ ధరణి అంత విస్తృతమయిన చైతన్యం పొందినపుడు, ఈ పృథ్వీతలంపై ఉన్నంత సందద నంతా కలిగి ఉండవచ్చు. అది అందరికీ శుభకరం. కానీ అలా ఉండనపుడు అతనికున్న సంపద అతని కొక శాపం అవుతుంది.

ఈ విషయాన్ని ఎవరికైనా నేను ముఖం పైనే చెప్పగలను. ధనవంతుడు కావటం గొప్ప విషయం అనుకునేవారికి కూడా. అదొక విపత్తు బహుశా ఒక అవమానం కూడా, అనగా అది భగవంతుడి అప్రసన్నతకు వ్యక్తీకరణ. మీరు పేదవారుగా నున్నప్పటికైనా భాగ్యవంతులైనపుడు మంచిగా, తెలివిగా, ఉదారంగా, మరింత దాతృత్వాన్ని కలిగి ఉండటం అత్యంత కష్టతరం. మీ కర్థమవుతుందా? నాకు అనేక దేశాలలో అనేక మంది తెలుసు. దేశాలన్నింటిలో నేను కలసిన ఉదారులంతా నిరుపేదలే. ఒకసారి జేబులు నిండగానే ఒక విధమైన జాడ్యం అంటుకుంటుంది. అదే ధనం పట్ల వ్యామోహమనే జబ్బు. అదొక శాపం అని నేను నొక్కి చెప్తాను. అందుకని మీ దగ్గర డబ్బు ఉన్నపుడు చెయ్యవలసిన మొదటి పని దానిని యిచ్చి వేయటం. అలా అని వివేచన లేకుండా యిచ్చివేయమని కాదు. దానధర్మాలు చేసి తమను తాము ధర్మాత్ములు, పుణ్యాత్ములు, ప్రముఖులుగా భావించేవారిలా చేయకండి. మీరొక సాత్త్వికమయిన మార్గంలో ఆ ధనాన్ని సాధ్యమైనంతగా సద్వినియోగం చేయాలి. ప్రతి ఒక్కరూ తమ అత్యంత ఉన్నత చేతనలో తమ వద్ద ఉన్న ధనాన్ని ఉత్తమమైన పద్ధతిలో ఎలా సద్వినియోగం చేయవచ్చో తెలుసుకోవాలి. నిజంగా చలనంలో లేకపోతే ధనానికి విలువ లేదు. ప్రతి ఒక్కరికీ ఖర్చు చేసినపుడే వారి ధనానికి విలువ వస్తుంది.

సంపదయొక్క శక్తి

సంపద ఒక శక్తి అనేది నేను యింతకు మునుపే మీకు చెప్పి ఉన్నాను. అదొక ప్రకృతి శక్తి. అది చలిస్తూ ఉండాలి, అది చలనంలో ఉండే శక్తి, ప్రవహించే నీటిలా కదులుతూ ఉండే శక్తి.

అది వృత్పత్తికీ, వ్యవస్థీకరణకూ ఉపయోగపడుతుంది. అదొక అనువైన సాధనం, ఎందుకంటే నిజానికి వస్తువులు పూర్తిగా, స్వేచ్ఛగా పంపిణీ కావాలంటే అదొక మార్గం.

ఈ శక్తి దానిని ఉత్తమ రీతిలో వినియోగించటం తెలిసినవారి చేతులలోనే ఉండాలి. నేను మొదట చెప్పినట్లుగా తమలో పూర్తిగా కోర్కెలను జయించినవారు లేదా ప్రతి వ్యక్తిగతమైన కామన నుండి, బంధాల నుండి ఏదో విధంగా బయటపడినవారు అయి ఉండాలి. దీనికి తోడు ఒక విస్తృతమైన దృష్టి — ఈ పృథ్వియొక్క అవసరాలను అర్థం చేసుకోగలిగి, ఆ అవసరాలన్నిటినీ పూర్తిగా వ్యవస్థీకరించగల జ్ఞానాన్ని కలిసి ఉన్న శక్తి వుండాలి. ఈ మార్గాలలో ఆ శక్తిని ఉపయోగించ గలగాలి.

అందుకు అదనంగా ఈ వ్యక్తులకు ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం ఉంటే క్రమంగా వాళ్ళు ఈ శక్తిని వినియోగించి భూమిపై భగవంతుని శక్తినీ, బలాన్ని, కృపను ఆవిష్కరించగల సమర్థత నిర్మించ గలుగుతారు. అపుడు ఈ ధనశక్తి, సంపద, ఈ ఆర్థికశక్తి దేని నయితే నేనొక శాపంగా చెప్పానో అది అందరికీ శుభాన్ని కలిగించే ఒక ఉన్నతమయిన వరంగా మారుతుంది. ఉత్తమమయివే అధ్వాన్న మవుతాయని నేననుకుంటాను. బహుశా అధ్వాన్నమైనవి కూడా అత్యుత్తమమైనవి కావచ్చు. కొంతమంది అంటుంటారు చాలా చెడ్డమనిషి అయినవాడే ఎంతో మంచివాడుగా మారిపోతాడని. నేను ఉత్తమ మయినది అధమం కావాలని ఆశించను ఎందుకంటే అది చాలా భాదాకరం.

కానీ ఒక ధనశక్తిని చెడుగా వాడినపుడది గొప్ప విపత్కారం సంభవించవచ్చు. కానీ అదే శక్తిని సద్వినియోగం చేసినపుడు అదొక వరం అవుతుంది. మనం దానిని వినియోగించటంపై అంతా ఆధారపడి ఉంటుంది. ప్రపంచంలో ప్రతిదానికీ దాని స్థానం, దాని పని, దాని సరైన ఉపయోగం ఉంటాయి. మరొక దానికి వాడినపుడు అది ఒక అస్తవ్యస్థతను, అయోమయాన్ని, అపాయాన్ని కలిగిస్తుంది. ఎందుకంటే ఇప్పటి ప్రపంచంలో చాలా తక్కువ వస్తువులు వాటి నిజప్రయోజనానికై వాడబడుతున్నాయి. చాలా తక్కువ వస్తువులు తమ సరియైన స్థానంలో ఉంటున్నాయి. అందుకు కారణం ప్రపంచమంతా భయంకరమైన గందరగోళంలో ఉంది. అందుకే ఈ బాధలు, కష్టాలు. ప్రతి వస్తువూ దాని స్థానంలో ఉండి ఉన్నట్లయితే, ఒక సామరస్యమయిన సంతులతను కలిగి ఉంటే, ప్రస్తుతమున్న కష్టాలు బాధలు లేకుండా ప్రపంచమంతా ప్రగతి చెందుతూ ఉంటుంది.

CWM 7:55-56

"ప్రస్తుత ధనశక్తి అంతా ప్రాణిక ప్రపంచపు జీవాలు, శక్తుల ప్రభావంలో, వారి చేతులలో ఉంది. ఈ ప్రభావం వలననే ధనం తగినంత మొత్తంలో పరమ సత్య ప్రయోజనాలకు అందటం లేదు. ఎప్పుడూ దుష్టశక్తుల చేతులలో చిక్కుకొని పెడదారి పడుతుంది. ఇదే దుష్టశక్తులు ఈ భూమిని తమ గుప్పెట్లో ఉంచుకోవటానికి ప్రధాన మార్గమౌతుంది. ధనశక్తిపై దుష్టశక్తుల కబ్జా చాలా శక్తివంతంగా, సంపూర్ణంగా, పటిష్టంగా వ్యవస్థీకృతమై ఉండటం చేత ఈ దట్టమైన వ్యవస్థ నుండి దానిని రాబట్టటం కష్టతరమైన కార్యం. ప్రతిసారీ కొంతమాత్రమైనా ఈ ధనాన్ని ప్రస్తుత సంరక్షకుల నుండి తీసుకోవలసి వస్తే నువ్వొక భయంకరమైన యుద్ధానికి తలపడవలసి వస్తుంది."

ప్రశ్నలు — సమాధానాలు 1929, మే 12

కథలలో నిధులని సర్పాలు కాపాలా కాస్తుంటాయని తరుచూ చెప్తుంటారు, అది నిజమేనా?

అవును. కానీ అది భౌతికమయిన సర్పం కాదు, అదొక ప్రాణికమయిన సర్పశక్తి. ఎందుకంటే ఈ నిధుల తాళాలు ప్రాణిక ప్రపంచంలో ఉంటాయి. అక్కడ నల్లటి సర్పం — చాలా పెద్ద సర్పం — మామూలు సర్పాల కన్నా పది రెట్లు, యాభై రెట్లు పెద్దది కాపలా కాస్తూ ఉంటుంది. అది మహాద్భుతంగా, నల్లగా, ఎప్పుడూ నిటారుగా, మెలకువగా ఉంటుంది. ఒకసారి నేను దాని ముందు నిలబడటం జరిగింది. (నేను ఆజ్ఞాపిస్తే సాధారణంగా ఈ ప్రాణులు అనుసరిస్తాయి) "నన్ను వెళ్ళనీ" అన్నాన్నేను. "నేను నిన్ను పంపించగలను కానీ అలా చేస్తే నన్ను చంపేస్తారు. అందుకని నిన్ను పంపించను" అని చెప్పింది. "లోపలికి ప్రవేశించాలంటే నేనేం చెయ్యాలి", అడిగాను నేను. "ఒక విషయం మాత్రమే అందుకు నాకు అనుమతినిస్తుంది. మనిషిలో కామోద్రేకాన్ని నీవు అధిగమించ గలిగితే, మానవజాతిలో దానిని నీవు జయించ గలిగితే, ఆపై నేనికి ఏమాత్రం అడ్డు నిలవను, నిన్ను ముందుకు పంపుతాను" అంది.

అది నాకింకా దారి నివ్వలేదు. నేనా షరతుని నెరవేర్చలేదని ఒప్పుకోవాలి.

నేను మానవు లందరిలో అటువంటి విజయాన్ని సాధించటానికి కావలసిన ఆధిపత్యాన్ని పొందలేకపోయాను.

అది చాలా కష్టం.

CWM 4:188-89

ధనంతో అనుబంధం — మరణం

ఒక పిసినారి తన నిధులపై ఉన్న మమకారంతో చనిపోతే అతని ప్రాణిక చేతన కరిగిపోతుంది కానీ, ధనం పట్ల మమకారం సజీవంగా ఉంటుంది. అది తన చుట్టూ కొన్ని ప్రాణికమయిన మూలపదార్థాలను నిర్మించుకొని ఒక సజీవమైన, సచేతనమైన భూతంగా ప్రాణిక ప్రపంచంలో ఆవిర్భవిస్తుంది. జీవించి ఉన్నపుడు ఆ వ్యక్తి ఎక్కడైనా ఒక నిధిని దాచి ఉంటే ఈ భూతం వెళ్ళి ఆ నిధిని కాపాడుకోవటానికి, ఎవరినీ దాని దగ్గరకు రానివ్వకుండా సరిగ్గా ఆ స్థలం పైన కూర్చుంటుంది. కొంతమంది సూక్ష్మంగా గ్రహించే వారుంటారు. వాళ్ళకి అక్కడ నిది ఏదో నిక్షిప్తంగా ఉందని తెలుస్తుంది. 'అక్కడ నిధి ఉంది' అని చెప్తారు. అది మొదటి ఫలితం. కానీ ఆ భూతానికి ఆ నిధి ఎవరూ ముట్టుకోవటం యిష్టంలేక దానిని కాపాడుకోవటానికి ఏదో ఉపద్రవాన్ని కలిగిస్తూ ఉంటుంది. దానిని సమీపించేవారిని జబ్బు పడేటట్లు చేయటమో, లేక వారికి ఏదైనా ప్రమాదం సృష్టించటమో చేస్తుంది. ఒక్కొక్కసారి చంపటానికి కూడా ప్రయత్నిస్తుంది. ఏ మార్గమయినా దానికి ఉపయుక్తమే. ఒక వేళ ఆ వచ్చిన వ్యక్తి కొంచెం సున్నితమయిన వాడయితే అతనిని ఎంతగా భయ పెడుతుందంటే అతను పిచ్చివాడయిపోతాడు. ఒక్కొక్కసారి ఎక్కువ సంఖ్యలో చిన్న చిన్న భూతాలు కూడా ఉంటాయి. చాలా అసహ్యంగా ఉంటాయి. అవి హేయమైన కామోద్రేకం నుండి ఉద్భవించినవి. ఆ కామం (దానికి సంబంధించిన ప్రాణులతో) మరణ సమయంలో కరిగిపోకపోతే ఈ భూతాలు మనుగడ సాగిస్తూ కొంచెం నెమ్మదయిన వ్యక్తులుండే వాతావరణంలో చేరి వాళ్ళని బ్రతిమాలి వారిపై వాలుతాయి, వారిని ప్రేరేపిస్తాయి. ఇవి సంభోగ సమయంలో వెలువడే ప్రాణశక్తి

ఆహారంగా జీవిస్తాయి. వాటి ఒకే ఒక కోరిక వీలయినంత పోషణను పొందటమే.
CWM 4:190-91

శ్రీమాత
అనువాదం: డా. సరోజా ప్రసాద్

డబ్బుకు దాసోహం

సంపదలు సమకూరటంతో కలిగే అలవాట్లకు మెతకబారి దాసోహం కావటం గురంచి శ్రీఅరవిందులు ప్రస్తావించారు.

Ibid, p. 14

నీవు ధనవంతుడివై, ఖర్చు చేయడానికి, బోలెడంత డబ్బు కలిగి వుంటే నీకు ఉల్లాసం కలిగించే విషయాలపై దానిని వినియోగిస్తావు, విషయ లంపటుడు వవుతావు, వాటిపై మమకారం పెంచుకుంటావు. ఏదో ఒక రోజున డబ్బు అంతా పోయినపుడు వెలితిని భరించలేక అసంతృప్తితో దుఃఖితుడవై అంతా పోగొట్టుకున్నవాడిగా తయారవుతావు. అందుకు కారణం నీవు ఏది కలిగి వుండటానికి అలవాటు పడ్డావో అది నీ వద్ద లేదు, దానికి దాసుడవైనావు. ఒక నిస్సారమైన అనుబంధం పెంచుకున్నావు. ఎవరైతే నిర్వ్యామోహిగా నుంటూ ఈ విషయాలలో చిక్కుకున్నా, లేకపోయినా, అతనికి అంతా సవ్యంగా నుంటుంది. అతను ఈ రెండు స్థితులకు తటస్థంగా నుండగలదు. ఇదే సరైన వైఖరి: తన వద్ద వుంటే ఉపయోగిస్తాడు, లేనపుడు దాని అవసరం లేకుండా వుండగలడు. అతని అంతఃచేతనలో తేడా వుండదు. ఇది నీకు ఆశ్చర్యం కలిగించవచ్చు, కానీ అది ఆ విధంగానే వుంటుంది.

*

ధనంపై ఆధిపత్యం

ఎవరికైనా కుప్పలు కుప్పలుగా డబ్బు సంపాదించగల శక్తి వున్నట్లయితే అతను పృథ్వీశక్తులపై నియంత్రణ కలిగి వున్నట్లా?

అది అతను ఆ డబ్బును ఏ మార్గంలో ఆర్జించాడనే దానిని బట్టి వుంటుంది. ఒక వేళ అక్రమ మార్గంలో ఆర్జించినట్లయితే, నియంత్రణ కలిగి వున్నట్లు కాదు. కానీ ఎవరైనా తాము తమ విధి నిర్వహణను నిక్కచ్చిగా నెరవేర్చే క్రమంలో వారికి

ధనం సమకూరితే, అందుకు కారణం వారు ఈ శక్తులపై నియంత్రణ కలిగి వుండటం మూలంగానని కచ్చితంగా చెప్పవచ్చు. కొందరికి డబ్బును ఆకర్షించే శక్తి వుంటుంది, వారికి డబ్బును రాబట్టడానికి అక్రమ మార్గాలను అనుసరించాల్సిన అగత్యం లేశ మాత్రమైనా కలగదు. ఇతరులకు కొన్ని కాసులు సంపాదించాలన్నా ఎన్నో పన్ను గడలు, కొద్దో గొప్పో సక్రమమైనవి, పన్నవలసి వస్తుంది. అందుకని ఇదమిద్ధమంగా తేల్చి చెప్పలేము. ఒక ధనవంతుడిని చూసినపుడు అతను ధనశక్తులను నియంత్రించ గలికి వున్నాడని అనుకుంటాము — కాదు, అది ఆవశ్యకం కాదు. అయితే ఒక వ్యక్తి పూర్తి నిజాయితీతో ఒక పనిని తన విధిగా గుర్తించి, ధనార్జన లక్ష్యంగా పెట్టుకోకుండా దానిని నెరవేర్చినప్పుడు అతనికి డబ్బు సమకూరితే అతనికి ఆ ధనశక్తులతో సన్నిహిత సంబంధ మున్నదని కచ్చితంగా చెప్పవచ్చు.

*

పోగు చేయటం, చిల్లు పెట్టడం

'చిల్లు పెట్టకుండా పోగు చేయలేడు', అనగా ఒకరి ధనాన్ని హరించకుండా తనను తాను సంపన్నుని చేసుకోలేడు అంటారు. ఇది నిజమా?

ఇది నిజం కాదు. ఎవరైనా ఏదో ఒకదానిని ఉత్పత్తి గావించారంటే దాని అర్థం హరించడం కాదు, అధికం చేయడం; అది ఒక వ్యక్తి ధనానికి సమానమైన విలువగల ఏదో ఒకదానిని లోకంలో చెలామణిలోకి తేవటం అవుతుంది. చిల్లు పెట్టకుండా పోగుచేయ లేకపోవట మనేది సాహసిక వ్యాపార వ్యవహారాలు సాగించేవారి విషయం లోను, షేర్లు కొని అమ్మే వ్యాపారస్తుల విషయంలోను లేక ఆర్థిక లావాదేవీలు నిర్వహించేవారి విషయంలోను సక్రమ మవుతుంది. సాహసోపేత వ్యాపార వ్యవహారాలలో ఎవరైనా వేరొకరికి నష్టం కలగకుండా లాభ పడలేరు. కానీ అది అంత మేరకే పరిమితం కావాలి. లేనట్లయితే ఒక ఉత్పత్తిదారుడు తాను ఉత్పత్తి చేసిన దాని మార్పిడి క్రమంలో డబ్బును పోకు చేసినట్లయితే అది చిల్లు చేసినట్లు కాదు. ఉత్పత్తి చేయబడిన వస్తువుయొక్క విలువను తప్పక ధన రూపేణా నిర్ణయించ వలసి వుంటుంది, కానీ ఆ ఉత్పత్తి సమిష్టి మానవ సంపదను మరింత సంపన్నం చేయడానికైతే అది చిల్లు పెట్టడ మనిపించదు, సుసంపన్నం చేయడ మౌతుంది. వస్తు సంపద రంగంలోనే కాదు, కళలు, సాహిత్యం, విజ్ఞాన శాస్త్రి రంగాలలోను

ఇతర ఉత్పత్తి రంగాలలో సైతం ఆ విధంగానే వుంటుంది.

*

నేను ఎగుమతి దిగుమతి వ్యాపారం చేస్తున్నపుడు నేను నా పొరుగువారిని దోచుకుంటున్నాననే భావన నన్ను వెంటాడుతుండేది.

ఇది స్వీయ మనుగడ సాగించడం కోసం ఇతరుల సంపదను వాడుకోవడం. ఎందుకనగా ఈ క్రమంలో మధ్యవర్తులు అనగా దళారీలు పెరుగుతారు. సహజంగానే బహుశా ఇది సౌకర్యమైన, ఆచరించదగిన ఏర్పాటు గావొచ్చు కానీ సాధారణ దృష్టిలో, అమలు జరుపబడుచున్న విధానంలో ఉత్పత్తిదారుడిని, వినియోగదారుడిని దోచుకోవడమవుతుంది, ఈ తతంగంలో ఒక వ్యక్తి అధికార ప్రతినిధిగా వ్యవహరిస్తాడు, సేవ చేయాలనే ఉద్దేశంతో కాదు (ఎందుకనగా కోటిలో ఒక్కరికైనా ఈ భావన ఉండదు) కానీ ఇది కష్టపడకుండా డబ్బు సంపాదించటానికి సులువైన మార్గం కనుక. అయినప్పటికి కష్టపడకుండా డబ్బు సంపాదించే మార్గాలు ఇంత కన్నా హేయమైనవి వున్నాయి. అవి అసంఖ్యాకం.

*

నిజాయితీ — వ్యాపారం

బయటి ప్రపంచంలోని నా స్నేహితుడు తరచూ ఈ ప్రశ్న వేస్తుండేవాడు: "ఒక వ్యక్తి తన జీవితం గడపడానికి సంపాదించాలనే ఒత్తిడికి గురి అయితే అతడు సార్వజనీన నిజాయితీ సూత్రాలకు కట్టుబడాలా లేక అంత కన్నా కఠిన వైఖరి నవలంభించాలా?"

ఇది జీవితంలో నీ స్నేహితుడు అవలంభించిన వైఖరిపై ఆదారపడి వుంటుంది. సాధకుడిగా కొనసాగాలంటే సాధారణ నైతిక సూత్రాలకు అతడు అంత విలువ నీయ నవసర ముండదు. ఇక అతను సాధారణ జీవితం గడిపే సామాన్య జీవి అయితే వాటిని పాటించవలసినవా కాదా అనే విషయం ప్రశ్నార్థకమౌతుంది కదా? ఇబ్బందులకు లోను కాకుండా జీవితం గడపాలంటే అతను దేశకాల నిబంధనలకు తప్పక అనువర్తియై వుండాలి. కాని ఎవరైనా యోగమార్గంలోకి, దివ్యజీవనంలోకి ప్రవేశించాలని నిర్ణయించుకున్న క్షణాన, సామాన్య జీవితంలో ఒక విధంగా ఆమోద యోగ్యమైనవిగా భావించబడే అన్యోన్య విలువగల ఈ విషయాలన్నీ పూర్తిగా మార్పు

చెందుతాయి. అపుడు అన్ని విలువలూ పూర్తిగా మారిపోతాయి. సాధారణ జీవితంలో ఏది నిజాయితీ అనబడిందో అది ఇకపై నీకు నిజాయితీ అనిపించదు. దానికి తోడు విలువలు ఎంత తలక్రిందు లవుతాయంటే వాటిని సమానమైన అర్థమిచ్చే సాధారణ భాషలో వ్యక్తపరచ వీలు కాదు. ఎవరైనా దివ్యజీవన విధానానికి తనకు తానుగా అర్పితం కావాలనుకుంటే, దానిని అతడు యదార్థంగా చేయాలి, అనగా తనను తాను సంపూర్ణంగా, స్వప్రయోజనార్థం ఏదీ చేయకుండా, కేవలం తాను వశవర్తి గావించుకున్న దైవశక్తిపై ఆధారపడాలి. సర్వం పూర్తిగా మార్పు చెందుతుంది కదూ? — అంతా, ప్రతిదీ. అంతా తలక్రిందు లవుతుంది. ఇప్పుడు ఈ పుస్తకం నుండి నేను చదివిందంతా కేవలం యోగం చేసే వారికే వర్తిస్తుంది; ఇతరులకు అది నిరర్థకం, అర్థంకాని భాష, కాని యోగసాధకులకు తప్పని సరి. ఇప్పటి వరకు మనం చదివిన దానిలోని సారాంశమిదే. ఎవరైనా ఒక పాదం ఒక వైపు మరో పాదం వేరొక వైపు వేయకుండా, వేర్వేరు దిశలకు పోయే జోడు పడవలపై కాళ్ళు ఊన్చకుండా జాగ్రత్త వహించాలి. శ్రీఅరవిందులు చెప్పిన దేమిటంటే ఎవరైనా 'ద్వంద్వ జీవితం' గడపకూడదని. ఏదో ఒకదానిని విసర్జించాలి, రెండింటినీ అనుసరించ లేరు. ఏమైనప్పటికీ దీని అర్థం ఎవరైనా వారి జీవిత స్థితిగతుల నుండి తప్పుకోవడం ఆవశ్యకమని కాదు; పూర్తిగా మార్పుకు లోను కావలసింది అంతర్ వైఖరి. తాము ఏ పని చేయ డానికి అలవాటు పడ్డారో దానిని చేయవచ్చు గాని, ఒక విభిన్న వైఖరితో చేయాలి. యోగం చేయడానికై జీవితంలో ప్రతిదానిని వదలుకొని ఏకాంతంలోకి లేక ఒక ఆశ్రమంలో చేరడం అవసరమని నేనను. లోకంలో, ప్రస్తుత ప్రాపంచిక పరిస్థితులలో, యోగసాధన చేయడం బహు కష్టతరమైనప్పటికీ సమగ్రమైనదిగా కూడా నుంటుందనుట వాస్తవం. ఎందుకనగా , ప్రతి క్షణం సాధకుడు సమస్యలను ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది. అవి సర్వాన్నీ త్యాగం చేసి ఏకాంతంలోకి ప్రవేశించినవారికి ఎదురు కావు. అట్టి వారి విషయంలో అవి కనీస స్థాయికి తగ్గుతాయి — జీవిత గమనంలో వ్యక్తి రక రకాల కష్టాలు ఎదుర్కొంటాడు. అవి నీవు వ్యవహరించే నీ చుట్టుపక్కల నున్న వారి తీరు నీకు అర్థం కాకపోవడంతో మొదలవుతాయి. అందుకు సంసిద్ధుడవై వుండాలి, సహనం కలిగి వుండాలి, తటస్థ వైఖరి నవలంబించాలి. కానీ, యోగమార్గంలో జనం ఏమనుకొంటారు, ఏమంటారు అనే విషయం పట్టించుకో కూడదు. ఇది తప్పనిసరిగా పాటించవలసిన ప్రాథమిక సూత్రము. లోకం నీ గురించి ఏ మంటుంది,

ఏ మనుకొంటుంది, నీతో ఏ మాదిరిగా వ్యవహరిస్తుంది అనే ఆలోచన నిన్ను తాక కూడదు. జనానికి నీ పై వున్న అవగాహన ఏ దైనప్పనటికీ అది నీకు అప్రధానం, ఆ ఛాయ కూడా నీకు సోక కూడదు. ఆ కారణంగానే సాధారణంగా అలవాటైన పరిస రాలలో వుంటూ యోగసాధన చేయటమనేది, సర్వం విసర్జించి ఏకాంతంలోకి ప్రవేశించి సాధన చేయడం కన్నా అధిక కష్టతరం. అయితే, మన మిక్కడున్నది సులభతరమైన కార్యం చేయటానికి కాదు. సులభతరమైన కార్యాలను రూపాం తరీకరణను గురించి ఆలోచన లేని వారికి వదిలేద్దాం.

*

ధనార్జన మార్గాలు, వాటి సమిష్టి ఉపయోగం

ఎవరైనా అనైతిక మార్గాలలో ధనార్జన గావించినట్లయితే, దానిలో కొంతైనా దైవకార్యార్థం అర్థించవచ్చా?

శ్రీఅరవిందులు ఈ ప్రశ్నకు సమాధాన మిచ్చారు. వారంటారు, ధనం స్వయంగా ఒక వ్యక్తికి చెందిన శక్తి కాదు; ఏ మార్గంలో నైతే నీవు దానిని ఆర్జించావో అది వ్యక్తిగతంగా నీకు మాత్రమే సంబంధించి వుంటుంది. అది నీకు తీవ్రమైన హాని కలి గించవచ్చు, ఇతరులకు కూడా హాని కారకం కావచ్చు, కానీ తత్కారణంగా ఏ మాత్రం ధనంయొక్క లక్షణం మారదు. ఎందుకనగా అది పూర్తిగా వ్యక్తిగతంగా ఎవరికీ చెందని శక్తి. ధనానికి రంగు లేదు, రుచి లేదు, మానసిక చేతన లేదు. అది ఒక శక్తి — ఒక నిజాయితీపరుడు వదిలె ఊపిరి కన్నా ఒక నయవంచకుడు వదిలే ఊపిరి కల్మషమైనది అనగలమా? ఆ విధంగా నుంటుందని నే ననుకోను, ఫలితం ఒకే విధంగా నుంటుందనుకుంటాను. వాస్తవమైన కారణాల మూలంగా ఎవరైనా దొంగిలించబడిన ధనాన్ని నిరాకరించవచ్చు కానీ ఇది కేవలం ఆచరణాత్మక కారణాల వలన జరుగుతుంది, దైవికమైన కారణాల వలన కాదు. ఇది కేవలం ఒక మానవ సహజమైన భావన. ఒక క్రియాశీల దృక్పథంలో ఎవరైనా అనవచ్చు: “ఆహ్! కాదు, నీవు ఈ ధన మార్జించిన మార్గం హేయమైనది. అందువలన దానిని దైవార్పణం గావించ లేను”. ఆ విధంగా అనటానికి కారణం అతనికి ఒక మానవీయ చైతన్యం వున్నందువలన. కానీ వేరొకరి విషయంలో (అతి నీచమైన వాడనుకుందాం) ఒక హత్య చేసి తద్వారా ధన మార్జించినవాడు; హఠాత్తుగా తీవ్ర మనోవేదనకు గురై,

పశ్చాత్తాపంతో తనను తాను ఈ విధంగా సమాధానపరచుకుంటే, "ఈ ధనంతో నేను చేయాల్సింది ఒకటే, ఎక్కడ సద్వినియోగపరచ బడుతుందో, వ్యక్తిగత ప్రయోజన మాశించకుండా, అక్కడ ఇవ్వాలి". ఆ ధనాన్ని స్వప్రయోజనానికై వినియోగించడం కన్నా, ఈ విధంగా వినియోగిస్తే మేలని నా కనిపిస్తుంది. అక్రమ మార్గాలలో ఆర్జించ బడిన ధనం స్వీకరించుటకు అడ్డుపడిన కారణాలు కేవలం ఆచరణాత్మకమైనవి కావచ్చు కానీ అంతకు మించిన ప్రగాఢమైన కారణాలు కూడా వుండవచ్చు. అవి నైతిక కారణాలే అని నే నసను కాని ఆధ్యాత్మికపరమైనవి కావచ్చు — ఒక వ్రతదీక్ష లాంటి దృక్కోణంలో, ఎవరైనా అనవచ్చు. "నీవు దుర్మార్గంగా ఆర్జించిన ఈ ధనంతో నీవు యదార్థ మేలును పొందలేవు, నీవు చేయగలిగిందల్లా దానికి తిరిగి యథాస్థానంలో వుంచడమే". అది పాప పరిహార మార్గమని అనుకోవచ్చు, ఆ విధంగా అతడు ధనాన్ని ఏదో ఒక పనికి వినియోగించడం కన్నా అభ్యున్నతిని సాధించటానికి ఉపయోగ పడుతుంది. వ్యక్తి ఈ విషయాన్ని ఈ విధంగా పరిగణించాలి. నిశ్చితమైన నియమ నిబంధనలు విధించ లేము. నేను పదే పదే చెప్పేది ఇదే, నిబంధనను విధించటం అసాధ్యం. ప్రతి ఒక్క సందర్భం వేరుగా నుంటుంది. కానీ అది ధనంపై ప్రభావం చూపుతుందని అనుకోకు. ధనం ఒక భూతల శక్తి, ఏ విధంగా ఆర్జించబడినా దాని లక్షణం మారదు. ధనం ధనంగానే వుండిపోతుంది, నోటు నోటుగానే వుంటుంది, బంగారపు తునక బంగారు తునకగానే వుంటుంది, అది దాని శక్తిని దానితో పాటే కలిగి వుంటుంది గనుక ఆ శక్తి అక్కడే వుంటుంది. తప్పు చేసిన వారికే అది హాని కలుగ చేస్తుంది. అది స్పష్టంగా వ్యక్తపడే విషయం.

*

మనస్సుయొక్క స్థితి మరియు ఇచ్చుటకు ప్రేరణ

అప్పుడు ప్రశ్న మిగులుతుంది. మనసుయొక్క ఎటువంటి స్థితిలో, ఏ కారణము వలన నిజాయితీ లేని వ్యక్తి తాను వినియోగించే ధనం దైవకార్యానికి చెందినదిగా పరిగణిస్తాడు? అది వివేకము ద్వారా తన హృదయమును కుదుటపరచడానికి భద్ర తగా చేసినట్టి కార్యమా? ఇది మంచి ఉద్దేశ్యము కాదన్నది స్పష్టం, ఇది ప్రోత్సాహిం చబడునది కాదు. కానీ ఒక వేళ అతడు తను చేసినదానికి ఒక రకమైన పశ్చాత్తాపము, వ్యాకులత చెందిన భావనతో, తాను అన్యాయముగా పొందినదాని నుండి తనను

తాను నిరోధించుకునేందుకు, సాధ్యమయినంతవరకు దానిని సాధారణమైన మంచి కొరకు ఉపయోగించినట్లయితే, అప్పుడు దాని గురించి వ్యతిరేకంగా మాట్లాడేందుకు ఏమీ వుండదు. అది సందర్భం మీద ఆధారపడి వుంటుంది.

ఒకవేళ నువ్వు అన్నదానిని గురించి నేను ఈ విధంగా అర్థం చేసుకున్నట్లయితే: మాట్లాడశక్యంగాని మార్గాలలో ఒక వ్యక్తి ధనం సంపాదించినట్లైతే, అతని వద్దకు వెళ్ళి దైవకార్యం కొరకు ధనాన్ని అడగటం ఖచ్చితంగా మంచిది కాదు, ఎందుకంటే అది సంపాదించిన మార్గాన్ని పరిహరించి నట్లవుతుంది. ఎవరూ అలా అడగ కూడదు, అది సాధ్యం కాదు. ఒక వేళ యాధృచ్ఛికంగా ఏదో ఒక కారణంగా అతడు ఇచ్చి నట్లైతే దానిని తిరస్కరించడానికి ఏ కారణము లేదు. కానీ దాని కోసమని అతడిని అడగటం అన్నది అసాధ్యం, ఎందుకంటే అతను డబ్బు సంపాదించే విధానమును చట్టబద్ధం చేసినట్లవుతుంది. ఈ వ్యత్యాసం గమనించ తగ్గది.

సాధారణంగా ఈ సందర్భాలలో ఎవరైతే తుచ్ఛుల వద్దకు వెళ్ళి డబ్బులు అడుగుతారో, వారిని భయపెట్టే మార్గాలను ఉపయోగిస్తారు. వారిని శారీరికంగా కాకుండా వారి భవిష్య జీవితం గురించి భయపెడతారు. వారికి ఏమి జరుగబోతంది అన్నదాని గురించి ఒక దిగులును సృష్టిస్తారు. ఇది మంచిది కాదు. ఇటువంటి కార్యవిధానములను ఉపయోగించ రాదు.

*

దైవకార్యము కొరకు ధనము ఆర్జించుట

శ్రీమాత కొరకు ధనమును తిరిగి ఎలా ఆర్జించాలి?

ఆహా! ఇక్కడ ఒక సూచన వున్నది. మూడు విషయాలు పరస్పరాధీనమై వుంటాయి. (ఇక్కడ శ్రీఅరవిందులు అంటారు): అధికారము, ధనము, కామము. ఈ మూడు ఒకదాని మీద ఒకటి ఆధారపడి వుంటాయి అని నే ననుకుంటాను. ఏ ఒక్కటి పొందాలన్నా ఈ మూడూ జయించవలసి వుంటుంది. నువ్వు ఒకటి పొందాలనుకుంటే మిగిలిన రెండు నీకు వుండాలి. ఈ మూడు అంశాలపై అధికారత సాధించకపోతే, కోరికను, ధనం పట్ల వ్యామోహాన్ని, కామవాంఛను అధిగమించ లేకపోతే వాటిలో ఏ ఒక్కదానిని స్థిరంగా, రూఢీగా పొందలేరు.

ప్రస్తుత ప్రపంచంలో డబ్బుకు అంత ప్రాధాన్యతను ఇచ్చేది కేవలం డబ్బు

మాత్రమే కాదు. డబ్బును పోగు చేసుకుని, దానిని పోగు చేసినందుకు, లెక్క పెడుతున్నందుకు సంతోషపడే కొంతమంది మూర్ఖులను ప్రక్కన పెడితే, సాధారణంగా ధనం కోరబడేది, పొందబడేది అది ఇచ్చే సంతృప్తుల కోసమే. ఇది పూర్తిగా పరస్పరానుగుణమైనది. ఈ మూడింటిలో ప్రతీది కోరికల ప్రపంచంలో కేవలం తన స్వంత విలువపై మాత్రమే కాక మిగిలిన రెండింటి మీద ఆధారపడి వుంటుంది. ఈ దృశ్యాన్ని మీకు వ్యక్తపరచాను: పెద్ద నల్లని సర్పము ప్రపంచ సంపదలను, భూసంపదను కాపలా కాస్తుంటుంది — అతను కామ ప్రచోదనలపై ఆధిపత్యం కోరాడు. ఎందుకంటే కొన్ని సిద్ధాంతాల ప్రకారము శక్తి యొక్క మౌలికావసరము ఈ తృప్తిలో తన లక్ష్యాన్ని చూస్తుంది. ఒకవేళ ఎవరైనా దీనిని సాధించ గలిగితే, మానవచేతన నుండి దానిని ఎవరైనా రద్దు చేసినట్లయితే, అధికారము, ధనము కొరకు కోరిక యాంత్రికంగా అదృశ్యమవుతుంది. అతి స్పష్టంగా భూసంబంధ మానవ జీవితంలో ఇవి మూడు గొప్ప అవరోధాలు. ఇవి మూడు జయించబడ లేక పోతే మానవజాతి పరివర్తనమునకు ఎటువంటి అవకాశము వుండదు.

CWM 4:380-81

*

బీదరికము మరియు సంపన్నత

శ్రీఅరవిందులు ఇక్కడ మహాలక్ష్మి గురించి ఇలా చెబుతారు: "బీదగా వున్నదంతా ... ఆమె ఆగమనమును ప్రతిఘటిస్తుంది"?

అవును, బీదరికం, దయాహీనమైన, నిరుత్సాహమైన, ఉదారతలేని, అంతరంగ సంపన్నత లేనిదంతా బీదతనమే. అనార్ద్రంగా, జడంగా, మూసుకుపోయి వున్నదంతా మహాలక్ష్మి ప్రవేశాన్ని నిరోధిస్తుంది. ఇది ఎక్కువ ధనమునకు సంబంధించిన విషయము కాదని మీకు తెలుసు. అమితమైన ధనవంతుడు కూడా మహాలక్ష్మి దృక్పథంలో అత్యంత బీదరికంలో నున్నవాడు కావచ్చు. అలాగే అతి బీదవాడయినా, అతని హృదయం ఉదారమైతే అతి ధనవంతుడుగా పరిగణించబడతాడు.

'బీదవ్యక్తి' అని మనం అన్నప్పుడు, ఆ పదంయొక్క ఖచ్చితమైన అర్థం ఏమిటి?

ఒక బీద వ్యక్తి అంటే ఏ గుణాలు, ఏ శక్తి, ఏ బలము, ఎటువంటి దయ దాక్షిణ్యాము

లేనివాడు. అలాగే అతడు సంతోషం లేకుండా, దౌర్భాగ్యుడై వుంటాడు. ఎవరైనా ఉదారత లేనపుడే దుఃఖంతో వుంటారు. స్వతహాగా, లెక్క కట్టకుండా ఈయగల ఉదార స్వభావంగల వ్యక్తి ఎప్పటికీ దుఃఖంగా వుండడు. తమలో తామే ముడుచుకొని ఎప్పుడూ వస్తువులను తమ వైపు రాబట్టుకోవా లనుకునేవారు, విషయాలను, ప్రపంచాన్ని తమ దృష్టితోనే చూసేవారు సంతోషంగా వుండలేరు. దుఃఖబాజితులు వీరే కానీ ఎవరైనా స్వయంగా లెక్కపెట్టకుండా ఉదారంగా ఇచ్చేవారు, ఎప్పటికీ దుఃఖంగా వుండరు. తీసుకోవాలనుకున్నవాడే దుఃఖంగా వుంటాడు, తనను తాను ఇచ్చుకునేవాడు. ఎప్పటికీ అలా వుండడు.

CWM 4:403-04

లక్ష్యభరితమైన కోరిక మరియు పరోపకారము

పాఠశాల కొరకు ధనము నివ్వటానికి సిద్ధపడ్డ ఈ ప్రత్యేక వ్యక్తులకు ఒకవేళ అక్కడ ఒక దైవకార్యము నేరవేర్చవలసి వున్నదని, దానిని ఒక ప్రత్యేక విధానంలో నెరవేర్చాలని దైవము నిర్ణయించాడని చెప్పినా, అది దైవకార్యమని వారు నమ్మినప్పటికీ ఏదైనా ఇవ్వటానికి నిరాకరిస్తారు, ఎందుకనగా అది దాతృత్వమైనదిగా పరిగణించబడ లేదు కనుక కొంత మంచి చేశామనే తృప్తి వారిక వుండదు. దీనినే నేను లక్ష్యభరిత కోరిక అన్నాను. ఒక ఆసుపత్రిని ప్రారంభించడానికి లక్షల కొద్ది డబ్బును ఇవ్వగలిగినవాళ్ళు నాకు తెలుసు, ఎందుకంటే ఒక గొప్పదాని కోసం, ఉదాత్తమైనదాని కోసం, ఔదార్యమైనదాని కోసం ఇచ్చామని వారికి సంతృప్తి కలుగుతుంది. దానితో వారు తమను తాము గొప్పగా ప్రస్తుతించుకుంటారు. దీనిని నేను లక్ష్యంతోలక్ష్యభరిత కోరిక అంటాను. నాకు తెలిసిన ఒక హాస్యమూర్తి ఇలా అనేవాడు "భగవంతుడి రాజ్యము అంత తొందరగా రాదు. మానవజాతి బాధలు పడకపోతే పాపం ఈ పరోపకారుల కొరకు మిగేలేదేమి? వారు పనిచేయడానికి ఏమీ వుండదు." దీని నుండి బ యటకు రావడం కష్టసాధ్యమే. ఏది ఏమైనా తనను తాను దైవానికి ఇచ్చుకుంటే తప్ప ప్రపంచం తానున్న ఈ స్థితి నుండి బయటకు రాదు. సర్వ సుగుణాలను నువ్వు స్తుతించవచ్చు, ఇది నీ ఆత్మసంతృప్తిని పెంచుతుంది, అనగా నీ అహంకారాన్ని. ఇవి నిన్ను యదార్థంగా దైవాన్ని తెలుసుకోవడానికి సహాయపడవు. ఈ ప్రపంచంలో తెలివైనవారిని, ఉదారమైనవారిని మార్చడం చాలా

కష్టం. వారు తమ జీవన విధానంతో ఎంతో సంతృప్తి చెంది వుంటారు. జీవితమంతా అన్నిరకాలైన తెలివితక్కువ పనులు చేసినవాడు బాధపడి, వెంటనే క్షమాపణ కోరి ఇలా అంటాడు, "నేను ఏమీ కాను, ఏమీ చేయలేను. నన్ను ఏం చేయాలనుకుంటావో అది చెయ్యి." అటువంటివాడు తెలివైనవాడి కన్నా, పూర్తి జ్ఞానంతో వున్నవాడి కన్నా ఎక్కువగా దైవానికి దగ్గరవుతాడు. మానవజాతికి సేవ చేసి ఔదార్యంతో వున్నవారు, తెలివైనవారు ఎంతో ఆత్మసంతృప్తితో వుంటారు. వారికి తమను తాము మార్చుకునే ఆలోచన వుండదు. అలాంటివారు సాధారణంగా ఇలా అంటారు "నేను ప్రపంచాన్ని తయారుచేసి వుంటే, ఇలా చేసి వుండేవాడిని కాదు. దీనికన్నా ఎంతో మంచిగా సృష్టించి వుండేవాడిని" దైవం చెడుగా చేసినదానికి మంచిగా అమర్చడానికి ప్రయత్నిస్తారు. వారి దృష్టిలో ఇదంతా పనికిమాలినది, నిష్ప్రయోజన మైనది. అటువంటి దృక్పథంతో నువ్వు భగవంతునికి చెందలేవు. నీకు, ఆయనకు మధ్యన ఎప్పటికీ స్వీయ మేధోపరమైన ఆధిక్యతకు చెందిన చైతన్యవంతమైన అహంకారము వుంటుంది, అది దైవాన్ని బేరీజు వేస్తుంది, ఎప్పటికీ తప్పు చేయననే గట్టి నమ్మకంతో వుంటుంది. ఒకవేళ ప్రపంచాన్ని వారు తయారుచేసి వుంటే భగవంతుడు చేసిన దుష్కార్యములను, మూర్ఖపు పనులను తాము చేసి వుండేవారము కామనుకొనేవారు. ఇదంతా గర్వమువలన, అతిశయమువలన, ఆత్మ-స్తుతివలన సంభవిస్తుంది. మానవజాతికి సేవ చేయాలనుకునే వారిలో దాని బీజం ఖచ్చితంగా వుంటుంది.

*

మానవజాతికి సహాయం చేయడం ఒక విధమైన అహంకారం

మిలియన్ల కొద్దీ ఆసుపత్రులను నువ్వు తెరవవచ్చు, కానీ అది ప్రజలను అస్వస్థత చెందడం నుండి నివారించలేదు. దీనికి వ్యతిరిక్తంగా వారు అస్వస్థత చెందడానికి ప్రతి సౌకర్యము, ప్రోత్సాహము వుంటాయి. ఈ రకమైన ఆలోచనల్లో మనం కూరుకుపోయి వున్నాము. "నేను ప్రపంచంలోకి వచ్చాను, నేను ఇతరులకు సహాయం చేయాలి" అనుకుని చేతనను సంతృప్తి పరుస్తారు. వారికి వారే ఇలా చెప్పుకుంటారు "నేను ఎంత శ్రద్ధ లేనివాడిని! నేను మానవజాతికి సహాయంచేయాలి." ఇదంతా అహంకారము తప్ప ఇంకేది కాదు. వాస్తవానికి నువ్వు మొదట పరిగణించే

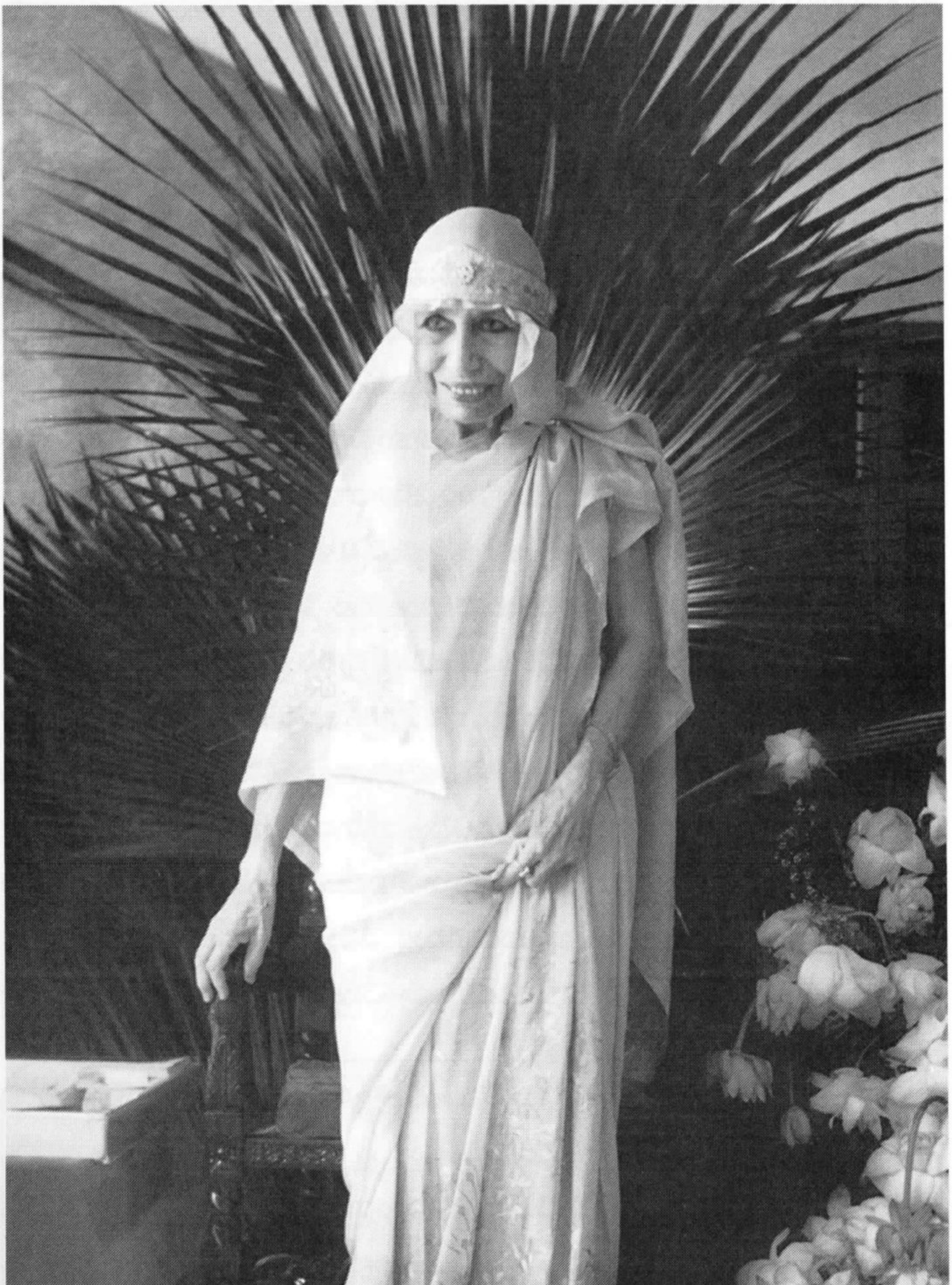
వ్యక్తివి నువ్వే. నువ్వు బాధను తగ్గించాలనుకుంటున్నావు, కానీ నువ్వు దుఃఖంయొక్క సామర్థ్యాన్ని సంతోషంగా వుండగలిగే నిశ్చయతగా పరివర్తనం చెందించ లేకపోతే ప్రపంచం మారదు. అది ఎప్పటికీ అలాగే వుంటుంది. మనం చక్రభ్రమణంలో తిరుగుతూనే వుంటాము — ఒక నాగరికత ఇంకొక ఒక నాగరికతను అనుసరిస్తుంది, ఒక విపత్తు ఇంకో దానిని అనుసరిస్తుంది; కాని విషయంలో మార్పు వుండదు. ఎందుకంటే ఏదో ఒక లోటు కనిపిస్తున్నది, ఏదో ఒకటి అక్కడ లేదు, అదే చైతన్యం — అంతే.

ఇది నా అభిప్రాయము. అది నీ కిస్తున్నాను. దానికి నీ వెంత విలువ ఇస్తావో తెలియదు. నువ్వు ఆసుపత్రులు, విద్యాలయాలు నిర్మించాలనుకుంటే అలా చేయ వచ్చును. అది నీకు సంతోషాన్నిస్తే మంచిదే. కాని అది అంత ముఖ్యమైనది కాదు. నేను 'ముసియర్ విన్సెంట్' అన్న చలనచిత్రాన్ని చూసినపుడు చాలా ఆస క్తిగా అనిపించింది. తాను పదిమంది బీదవారికి అన్నం పెడితే, వందమంది రావడం కనిపెడతాడు. కోల్ బర్ట్ అతడితో అన్నది అదే, "వారిని పోషించి, ఆ బీదవాళ్ళని నువ్వు సృష్టించినట్లుగా కనిపిస్తున్నది!" ఇది పూర్తిగా అసత్యం కాదు. ఏది ఏమైనా విద్యాలయాలను ఏర్పాటు చేసి శిక్షణ గరపటం, ఖాయిలాపడినవారకి ఆసుపత్రులను నిర్మించడం నీవు నీ విధిగా తలిస్తే మంచిదే. కానీ దానిని నీవు ముఖ్యమైనదిగా భావించ కూడదు. అది నీ స్వతం సుఖము కోసము నువ్వు మహిమాన్వితంగా చేసేది. "ఇది నాకు సుఖాన్ని ఇస్తుంది గనుక నేను ఇది చేస్తున్నాను" అనాలి. అంతే తప్ప యోగం గురించి మాట్లాడకు. నీవు చేస్తున్నది యోగం కాదు. నువ్వు

తాము ఉపయోగించే ధనము దైవసంకల్పానికి అనుగుణంగా వున్నదని ఎవరైనా ఎలా తెలుసుకోగలరు?

ముందుగా దైవసంకల్పం ఏదో తెలుసుకుని వుండాలి. కాని ఇంకా ఖచ్చితమైన పద్ధతి వుంది. తనను గురించి తాను నిశ్చితంగా నిర్ధారించుకో లేనప్పుడు ధనాన్ని దైవకార్యానికి సమర్పించడం — 'దివ్యంగా' అని అనడంలో అర్థం స్వయం తృప్తి కొరకు ధనమును ఉపయోగించకపోవడం, దానిని దైవసేవలో వుంచడం.

CWM 4:374 — శ్రీమాత

ఏదో గొప్పగా చేస్తున్నానని నమ్ముతున్నావు, అంతే. ఇది కేవలం నీ వ్యక్తిగత సంతృప్తి కొరకు మాత్రమే.

CWM 5:14-16 శ్రీమాత

ధనము — దైవకార్యము

ఒక మంచి ఉద్దేశ్యంతో సహాయం చేయటం అంటే అందరికీ తెలిసేలా ఒక ఆస్పత్రిని నెలకొల్పటమో, బాలల సంరక్షణ కేంద్రాన్ని స్థాపించటమో అని అనుకోవచ్చు. ఇట్లాంటివి అందరికీ తెలిసేవి, ఉపయోగపడేవి కూడా. అట్లా కాకుండా, "మేము మానవ చేతనను మార్చా లనుకుంటున్నాము. ఒక నూతన ప్రపంచాన్ని సృష్టించా లనుకుంటున్నాము" అని ఎవరైనా అంటే, వినేవారు "క్షమించండి, దైవకార్యం గురించి మీరు మాట్లాడకండి. భగవంతుడే తనకు తానుగా ఆ కార్యం నెరవేరుస్తాడు" అంటారు. "దేవుడే అట్లాంటి వాటికి సాధన సంపత్తిని సమకూరుస్తాడు" అని కూడా అంటారు. దానికి మా సహాయంతో పని లేదు అని కూడా అంటారు. కొందరు నాతో ఇలా అన్నారు కూడా! ఇంకో విషయం: "మీరు భగవంతుని ప్రతినిధివైతే, మీరు అన్నీ చేయగలరు; మా అవసరం ఏమీ ఉండదు," అని కూడా అంటారు.

ఇట్లాంటి అభిప్రాయాలు మీకు మాత్రం లేకుండా వుంటాయా! దేవుడు 'సర్వ శక్తిమంతుడు' అనీ, ఆయన తలచుకుంటే అన్నీ వాటంతట అవే జరుగుతాయనీ అందరూ నమ్ముతారు. ఇదే మొదటి నుంచీ ఉన్న వాదన. ఇది సిద్ధాంతం కూడా! భగవంతుడు సర్వశక్తిమంతుడు; అందువలన ఆయకు ఏదీ అసాధ్యం కాదు!

సరే, ఇక నేను చెప్పేది ఏమిటంటే ఇదే గనుక నిజమైతే భగవంతుడు ఒక వింత మృగంతో సమానం. ఎందుకంటే ఎవరు సర్వ శక్తిమంతుడో, ఎవరు ఈ ప్రపంచాన్ని సృష్టించగలిగాడో, అనేక మంది బాధా సర్వ దష్టులైన ప్రజానీకాన్ని చూచి కూడా మందహాసంతో తిలకిస్తూ "అంతా బాగానే వుంది" అని భావిస్తున్నాడో అట్లాంటివాడు ఒక మృగం కాక మనిషి ఎలా అవుతాడు! ఇది నా చిన్ననాటి భావన. అప్పుడు నాకు సుమారుగా ఐదు సంవత్సరాలు ఉంటాయి. కాని నాకు అదే సమ యంలో అలాంటి భావాలు సరియైనవి కాదని అనిపిస్తూనే వుండేది.

మీకు కొద్దో, గొప్పో తాత్విక చింతన వుంది కాబట్టి అలాంటి అసత్యమైన, ప్రమాదకరమైన భావాల నుండి ఎలా బయటపడ గలిగానో అర్థం అయేలా వివరించ గలను. ముందుగా అలాంటివి చిన్నపిల్లల మనస్తత్వానికి చెందిన భావాలని మీరు గ్రహించాలి; కొంచెం ఇంగిత జ్ఞానం ఉపయోగించాలి, అంతే!

సర్వ సాధారణంగా దైవాన్ని మీరు ఒక వ్యక్తిగానే ఊహించగలరు. ఆ విధంగానే మానవులకు బోధ పడుతుంది. అంటే ఒక 'వ్యక్తి' ఈ విశ్వాన్ని సృష్టించాడనేగా మీరు అనుకునేది! అంత శక్తమంతుడు ఏమైనా చేయగలడనేగా మీ నమ్మకం. ఆ చేయగలిగిన వాటిలో మంచివీ, చెడ్డవీ కూడా వున్నాయిగా! అట్లాగే భగవత్ సృష్టిలో అజ్ఞానం, అసహనం, మోసం, బాధలు, అసూయాద్వేషాలు కూడా వున్నాయిగా! వీటిని కూడా ఆ సృష్టికర్తకే ఆపాదించాలి కదా! అప్పుడు ప్రపంచం నరకప్రాయం అవటం లేదా? రోజంతా సంతోషంగా వున్నామని చెప్పగలిగేవారు ఎందరున్నారు? ఇది కూడా దైవసంకల్పమేనా? అలాంటి ప్రపంచాన్ని సృష్టించి అందులో దుఃఖాలను, బాధలను కూడా సృష్టించడాన్ని నేను నరకప్రాయం అంటాను. ఇట్లాంటి దైవం కొన్ని మతగ్రంథాలలోనూ కన్పిస్తాడు. నేను మాత్రం ఆయనను 'పరమాత్మ' గా అంగీకరించలేను.

CWM 5:161-62

భగవంతుడు అవినీతిపరులకు సంపదలను ఎందుకు అనుగ్రహిస్తాడు?

అమ్మా, నిజాయితీ లేనివారికి శక్తియుక్తులను దైవం ఎందుకు అనుగ్రహిస్తాడు?
బిడ్డా, పరమాత్మకు మానవ దృక్పథంతో సంబంధం ఉండదు. ఈ విషయం బాగా గుర్తించు. మనకు ఏది హేతుబద్ధంగా కనిపిస్తుందో అది పరమాత్మకు కూడా అలాగే కనిపించాలని అనుకోకూడదు. ఆయన కారణాలు ఆయనకు ఉంటాయి. మానవుల మంచిచెడ్డలు దేవునికి కూడా అదే విధంగా వుంటాయని అనుకోలేము. ఉదాహరణకు ఒక వ్యక్తి ధనకాంక్ష వలన అవినీతికి, మోసాలకు పాల్పడుతున్నాడనుకోండి. అట్లాంటి వాడు తన సర్వస్వం కోల్పోయి, దరిద్రుడు కావాలని అంతా అనుకుంటారు. కాని అందుకు విరుద్ధంగా జరగటం మనం చూస్తూ ఉంటాము. నిజానికి అట్లాంటి అవినీతి పరులే పైకి వస్తారు కూడా! చెప్పాలంటే ఇది పైకి కనపడే విషయమే కాని, అసలు విషయం అది కాదు. నీతిమాలి ధనార్జన చేస్తున్నవారు, నిజానికి సంతోషంగా

వుండలేరు. వారు తమ సంతోషాన్ని పణంగా పెట్టి ధనాన్ని ఆర్జిస్తున్నారు; అంతే! వారికి డబ్బు ఉండవచ్చు, కాని అదే సమయంలో లోలోన అశాంతే వుంటుంది. డబ్బు వుంటే శాంతి ఉండదు! సంపద పెరుగుతున్నకొద్దీ, శాంతి తగ్గుతూనే వుంటుంది. సంపదలు గొప్పలు చెప్పుకోటానికే. దీన్ని పొందగోరేవారు కొన్ని సంతోషాలను వదులుకోవాల్సి వస్తుంది. డబ్బు వుంటే 'అంతరాత్మ' వుండదు.అనేక సందర్భాలలో డబ్బు వున్నవాళ్ళకు సంతోషం కూడా వుండదు. డబ్బే కష్టాలకు మూలం అవుతుంది కూడా! పటాటోపాన్ని చూచి వ్యక్తి ఆనందాన్ని అంచనా వేయలేము.

భగవంతుడు అర్హతను బట్టి అనుగ్రహిస్తా డనుకోవటం సహజం. ఒక విధంగా ఇది నిజమే! మనసులో అజ్ఞానము, గర్వము, అహంభావము ఉందనుకో. నీవే సత్యానికి, జ్ఞానానికీ దూరంగా వుండాలను కుంటావు; చైతన్యం నుండి, సంతోషం నుండి దూరమౌతావు. ఇది దైవానికి దూరమౌతున్నట్లే గదా! ఆ విధంగా డబ్బును కోరేవారు ఆధ్యాత్మికతకు దూరం కావల్సివస్తుంది. దైవత్వానికి దగ్గర కావాలను కునేవారు దివ్యచేతనను అభివృద్ధి చేసుకోవాల్సిందే! భవబంధాలు మన మనసులో వున్నంత వరకే మనం భౌతిక లాలసత్వానికే చేరువౌతాము; దివ్యత్వ భావనకు దూరమౌతాము. ఆ విధంగా మన అంతిమ లక్ష్యమైన 'దివ్యత్వం' మనంతట మనమే విడిచిపెట్టి నట్లవుతుంది. ఇది పరాజయాన్ని వరించటం వంటిది. సత్యాన్ని వదలుకోవటమే ఆధ్యాత్మిక పరాజయం అంటే.

CWM 6:238

శ్రీమాత

కాసులు దాచే వ్యక్తి కానీ కూడా ఖర్చు పెట్టడు. దాచుకున్న బంగారం మకిలి పట్టక పోవచ్చు. కాని, దాన్ని సద్వినియోగం చెయ్యటం వల్ల వచ్చే ఆనందం రాకుండా పోతుంది కదా! చలామణిలో లేని డబ్బు ఉన్నా ఒకటే, లేకున్నా ఒకటే. ఇలాంటివారు డబ్బున్న దరిద్రులు.

CWM 7:52

శ్రీమాత

భక్తిశ్రద్ధల నిరూపణ

శ్రీమాతా, ఇక్కడకు వచ్చే ధనవంతులలో కొందరు చాలా భక్తి, శ్రద్ధలు కన బరుస్తారు. కాని ఖర్చు విషయం ఎత్తగానే బేరసారా లాడుతారు. వారి భక్తి ఎలాంటిది?

శ్రీమాత: దేవుడు ఇచ్చిన సంపద, దైవపరంగా వినియోగించటం విషయంలోనా?

అవును, అట్టి సందర్భాలలోనే వారు బేరాలాడటం మొదలు పెడ్తారు.

శ్రీమాత: చెప్తా విను. ఆ ప్రశ్నకు నేను ఇప్పటికే సమాధానం ఇచ్చి వున్నాను. అది అంతే. అట్లాంటి వాళ్ళకు భగవంతుని ప్రార్థించి ఆయన వలన అన్ని లాభాలనూ, అనుగ్రహాలను ఆశిస్తారు. వారంతా అడిగేవారే కాని, ఇచ్చేవారు కారు. వారి భక్తి కేవలం ఒక ముసుగు వంటిది. లోపల ఉన్న ఆరాటాన్ని కప్పి పుచ్చుకునే ప్రయత్నం అది. వారికి అనంతమైన కోరికలు వుంటాయి. అద్భుతాలు జరగాలనీ, అతీంద్రియ శక్తులు రావాలనీ, కొద్దో, గొప్పో సుఖభోగాలు అనుభవిస్తూ ప్రశాంతంగా జీవనం గడపాలని వారు కోరుకుంటారు. కాని వాళ్లు ఇవ్వవలసిన చోట వీలయినంత వరకు తక్కువ ఖర్చు పెట్టాలనే ఆలోచిస్తారు. ఇంకా, ఇంకా భక్తిప్రపత్తులు చూపుతారేమో కాని, వీలయినంత తక్కువ ఖర్చుతో ఎక్కువ ప్రయోజనాన్ని పొందాలని ఆలోచిస్తారు. ఇది సరియైన దృక్పథమేనా? అలాంటిది ఆధ్యాత్మికం అవుతుందా, లేక సుఖజీవనం కోసం దేవుని ఆశ్రయించటం అవుతుందా?

ఆ విధమైన కపట భక్తి ఎక్కువ కాలం కొనసాగదు. మోసం ఎప్పటికైనా బయట పడుతుంది; చివరకు భంగపడుతుంది.

ఇచ్చి పుచ్చుకోవటం ఆధ్యాత్మికంలోనూ వుంటుంది; భౌతిక జీవనంలోనూ వుంటుంది. అసలు ఏ కోరికా లేకుండా, ప్రతిఫలం ఆశించకుండా, సర్వం దైవానికి సమర్పించుకునేవారు నూటికో, కోటికో ఒకరు ఉంటారు.

CWM 8:17 శ్రీమాత

ధనం భగవంతునికి సమర్పించటం

ప్రశ్న: నిత్యజీవితంలో ధనవంతుడు ఎవరైనా తన ద్రవ్యాన్ని దేవునికి వినియోగించాలని అనుకున్నా డనుకోండి. అతనికి దైవస్వరూపం ఎలాంటిదో తెలియనపుడు

దేవునకు ఎలా సమర్పించగలడు?

శ్రీమాత: నిజమే, కాని ఈ ప్రశ్న ఉత్పన్నం కానే కాదు. వ్యక్తి తనలోనూ, బయట ప్రపంచంలో అంతటా ఉన్న దైవాన్ని గుర్తించలేకపోతే సమర్పణకు అర్థమే లేదు. తెలియని వారికి ఎలా ఇవ్వగలము? అందువలన దైవం ఉనికిని గుర్తించి, ధార్మిక అవసరాలకు ఖర్చుపెట్టాలి. ఇదే దైవం కోరుకునేది. తనలోని దైవాన్ని గుర్తించి తనకు ధర్మంగా కావలసినది సమకూర్చు కోవాలి. ఇది ధర్మమైన ఖర్చే ఇక ఇతరుల శ్రేయస్సుకై వెచ్చించేది కూడా దైవం కోసం ఖర్చు పెట్టేదే. నిజానికి దైవం తన కోసం ఏమీ ఆశించడు. మనం దైవానికి అంకితం అయితే మనం పెట్టే ఖర్చు దైవానికి చెందుతుంది. అప్పటి దాకా దైవం కూడా మననుంచి ఏమీ ఆశించడు. ఆయన తీసికోటానికి సిద్ధంగా ఉన్నపుడే ఇచ్చినదానికి విలువ ఉంటుంది. దైవం నీ నుండి స్వీకరించినదానికి, నీ అంతట నీవు ఇవ్వకపోతే బాగా వుండదు. అని భావిస్తూ ఇచ్చేదానికి సంబంధమే లేదు. మారాలని నీలో వస్తేనే దైవానికి ఇచ్చినదానిలో అర్థం వుంటుంది.

మంచి ఏది జరిగినా అందరకూ మంచిదే. అది ఇతరులకూ, భావి తరాలకూ ఆదర్శం అవుతుంది కూడా. 'దివ్యజీవనం' చేయాలని నీవు అనుకున్నపుడే 'అర్పణ' ప్రారంభం అవుతుంది.

CWM 8:16 శ్రీమాత

సూత్రాలు

ఇవ్వటాన్ని బట్టే నీవు ధనవంతుడవు అనిపించుకుంటావు; ఉన్నదాన్ని బట్టి కాదు. సరియైన మార్గంలో ఖర్చు పెట్టటం కూడా అదృష్టమే.

*

వీలయినంత వరకు సన్మార్గంలో ఖర్చు పెట్టగలిగిన నాడే నీవు ధవవంతుడవు కాగలవు.

ఫిబ్రవరి 1962

*

స్వలాభం లేని సంపద: మిక్కిలి సంపద ఉన్నవాడు ఎక్కువ ధర్మకార్యలు చేయాలి కూడా!

*

ఉదార స్వభావం గలవారే నిస్సంకోచంగా ఖర్చు పెట్టగలరు.

*

ఆధ్యాత్మిక శక్తికి, అత్యధిక సంపదకూ సంబంధమే లేదు. ఈ రెండూ ఒకటే అనుకోవటం ప్రమాదకరం.

*

ఆడంబరం కోసం ఇచ్చే కానుకలు దాతలకు గాని గ్రహీతలకు కాని మంచి చేయవు.

*

ఇచ్చిన కానుకల కన్నా ఇచ్చేవారి హృదయంలోని భావన ముఖ్యమైనది.

*

ధనవంతులకు దైవం డబ్బు మాత్రమే ఇస్తాడు; కాని పేదవారికి తనకు తానే సమర్పించుకుంటాడు.

పేదవారు ధనాని కంటే దైవానికే ఎక్కువ విలువ నిస్తారు అనే దానిపై సర్వం ఆధారపడి వుంటుంది.

22 ఆగస్టు 1964

*

భవిష్యత్తును సుఖమయం చేయాటానికే ధనవంతులకు సంపద సమకూరుతుంది. సంపదలు చేరగానే వారు భవిష్యత్తుని మర్చిపోతారు. భయంకరమైన భవిష్యత్తుయొక్క ఒత్తిడికి నలిగిపోతామని వారు గ్రహించలేరు.

*

భౌతిక సుఖ లాలసత్వంలో వున్నవారికి దైవం గురించిన ఆలోచన రానే రాదు కదా!

12 మార్చి 1965

*

ధన పిపాస: ఇది అంతరాత్మను చిన్నదిగా చేసి భవిష్యత్తును దుఃఖమయం చేస్తుంది.

*

ధనం మీద వడ్డీ రాబట్టాలనే ఉత్సాహం నాకు లేదు.

*

కొన్నాళ్ళు 'షేరు మార్కెటు' వ్యవహారాలలో తల దూర్చాను. కాని నష్టపడ్డాను. ఆశలకు పోయి ఉన్నదాన్ని కూడా పోగొట్టుకున్నాను. అందులో తల దూర్చ కుండా వున్నా బాగుండేది. మీరైనా 'స్పెక్యులేషన్' కి పూర్తి వ్యతిరేకమా?

ఆ జూదంలో తల దూర్చనే కూడదు. నేను జూదాన్ని ఆమోదించను. జరిగిందేదో జరిగిపోయింది, ఆ విషయంలో.

17-12-1939

*

మాతా, చిత్త చాంచల్యం లేకుండా వుంటే, ఆర్థిక వనరులు స్థిరంగా, మెరుగుగా వుంటాయా?

శ్రీమాత: చైతన్యం (చేతన) మెరుగు పడాలంటే అది విశాలం కావాలి. దాన్ని సక్రమంగా అదుపులో ఉంచుకోవాలి. అప్పుడు ఇతర వ్యవహారాలు కూడా చక్కబడతాయి. ఆర్థిక విషయాలతో సహా. కాని చేతన విశాలం అయినాక ఆర్థిక విషయాలపై ఆసక్తి తగ్గిపోవటం మొదలవుతుంది.

CWM 15:51-52 శ్రీమాత

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు

ధనం అనేది పైకి కనపడే ఒకానొక విశ్వశక్తి. ఇది ప్రపంచంలో భౌతిక, ప్రాణిక శక్తులపై ప్రభావం చూపుతుంది. భౌతిక జీవనానికి ఇది అనివార్యం! నిజానికి ధన మూలాలూ, నిర్వహణ దైవపరమైనవే! ఇతర దైవశక్తులకు లాగా ధనం కూడా అధోచేతనలో అహంకార, మమకారాలకు లోనై వుంటుంది. అసురశక్తుల ప్రభావానికి లోనై దారి తప్పి సంచరిస్తుంది. ప్రపంచాన్ని నడిపించే మూడు ముఖ్యమైన శక్తులలో ఇది కూడా ఒకటి. రెండవది బలము, మూడవది కామము. మానవుణ్ణి బలంగా ఆకర్షించేవి ఈ మూడే. అసుర శక్తుల వలననే తప్పులు జరిగేది. ధనం ఉన్నవారు వీటిని నియంత్రించటానికి బదులు వీటి ప్రభావంలో పడి దారి తప్పుతారు. ధనాశాపరులు చాలా వరకు ధనానికి స్వాధీనమై వుంటారు, ధనం వారి స్వాధీనంలో నుండదు. ఈ ప్రభావాల నుండి దాదాపు ఎవరూ తప్పించుకోలేరు. వేదాంతులు వీటికి వీలయినంత దూరంగా వుండటానికి ప్రయత్నిస్తారు. వారు ఈ కోరికలకు దూరంగా వుంటారు. కొందరైతే ధనాన్ని నిషిద్ధ వస్తువుగా పరిగణించి దానిని దగ్గరకు చేరనీయరు. అది ఆధ్యాత్మిక నిబద్ధతే! కాని ఈ మార్గం కూడా సరియైనది కాదు. ఎందుకంటే అప్పుడు ధనం గుణం లేనివారికి చెంది ఆధ్యాత్మికతకు వ్యతిరేక శక్తిగా పనిచేస్తుంది. ధనాన్ని దైవపరంగా పొంది, దైవపరంగా వెచ్చించటమే నిజమైన సాధకుడు చేయవలసినది — అదియే సాధకునికి అతిమానస మార్గము

CWSA 25:11-12

శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కె. ఆర్. ఎల్. నరసింహారావు